

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 316

fyrtiotredje årgången

15 december 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 2726/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2727/2000 av den 14 december 2000 om upphörande av fiske efter kummel med fartyg under spansk flagg** 13
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2728/2000 av den 14 december 2000 om krisdestillation enligt artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 i vissa vinodlingsområden i Tyskland** 14
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2729/2000 av den 14 december 2000 om tillämpningsföreskrifter för kontroller inom vinsektorn** 16
- ★ **Kommissionens beslut nr 2730/2000/EKSG av den 14 december 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen** 30
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2731/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2543/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med exportlicenser inom olivoljesektorn** 42
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2732/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1318/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2067/92 om åtgärder för marknadsföring och avsättning av nötkött av hög kvalitet** 43

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2733/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter för bidrag inom nötköttssektorn	44
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2734/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran och om undantag från eller ändring av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn	45
Kommissionens förordning (EG) nr 2735/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter	49
Kommissionens förordning (EG) nr 2736/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1303/2000 om upprättande av en försörjningsbalans och om fastställande av stöd till försörjningen av Kanarieöarna med ägg och fjäderfäkött inom ramen för den ordning som fastställs i artiklarna 2–4 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92 vad gäller stödbeloppen	56
Kommissionens förordning (EG) nr 2737/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	58
Kommissionens förordning (EG) nr 2738/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	60
Kommissionens förordning (EG) nr 2739/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000	62
Kommissionens förordning (EG) nr 2740/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000	63
Kommissionens förordning (EG) nr 2741/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2317/2000	64
Kommissionens förordning (EG) nr 2742/2000 av den 14 december 2000 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000	65
Kommissionens förordning (EG) nr 2743/2000 av den 14 december 2000 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000	66
★ Rådets förordning (EG) nr 2744/2000 av den 14 december 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bl.a. Indien	67

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor

2000/791/EG:

★ Europeiska fondens för förbättring av levnads- och arbetsvillkor beslut av den 11 februari 2000 om inrättandet av en kodex för god förvaltningssed	69
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2725/2000**av den 11 december 2000****om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.1 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Medlemsstaterna har ratificerat Genèvekonventionen av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, angående flyktingars rättsliga ställning.
- (2) Medlemsstaterna har ingått konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, vilken undertecknades i Dublin den 15 juni 1990 (nedan kallad Dublinkonventionen) ⁽²⁾.
- (3) För tillämpningen av Dublinkonventionen är det nödvändigt att fastställa den asylsökandes identitet och identiteten hos personer som grips i samband med att de olagligen passerar gemenskapens yttre gränser. För att säkerställa en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen, särskilt artikel 10.1 c och 10.1 e i denna, är det också önskvärt att tillåta varje medlemsstat att kontrollera om en utlänning som befunnits uppehålla sig olagligen på dess territorium har ansökt om asyl i en annan medlemsstat.
- (4) Fingeravtryck utgör ett viktigt inslag för att exakt fastställa sådana personers identitet. Det är nödvändigt att inrätta ett system för att jämföra uppgifter om deras fingeravtryck.
- (5) I detta syfte är det nödvändigt att inrätta ett system kallat Eurodac, som omfattar en central enhet inom kommissionen, vilken kommer att driva en elektronisk

central databas för uppgifter om fingeravtryck och elektroniska medel för överföring mellan medlemsstaterna och den centrala databasen.

- (6) Det är också nödvändigt att kräva att medlemsstaterna skyndsamt tar fingeravtryck av alla asylsökande och alla utlänningar som grips i samband med att de olagligen passerar en medlemsstats yttre gräns och som är 14 år eller äldre.
- (7) Det är nödvändigt att besluta om noggrant angivna bestämmelser för överföring av sådana uppgifter om fingeravtryck till den centrala enheten, om registrering av sådana uppgifter om fingeravtryck och andra relevanta uppgifter i den centrala databasen, om lagring av sådana uppgifter, om jämförelse av uppgifterna med andra uppgifter om fingeravtryck, om överföring av resultaten av sådana jämförelser samt om blockering och radering av de registrerade uppgifterna. Dessa bestämmelser kan behöva anpassas till skilda situationer och bör utformas på olika sätt beroende på de olika kategorierna utlänningar.
- (8) Utlänningar som har ansökt om asyl i en medlemsstat kommer under många år att ha möjlighet att ansöka om asyl i en annan medlemsstat. Därför bör den period under vilken uppgifter om fingeravtryck längst bör bevaras av den centrala enheten vara av betydande längd. De flesta utlänningar som har uppehållit sig i gemenskapen under flera år kommer att ha uppehållstillstånd eller till och med efter den tiden ha erhållit medborgarskap i en medlemsstat och därför bör det vara rimligt att bevara uppgifter om fingeravtryck under en period på tio år.
- (9) Den period under vilken uppgifter om fingeravtryck bevaras bör kortas ned i vissa speciella situationer när det inte finns behov av att bevara uppgifter om fingeravtryck under så lång tid. Uppgifter om fingeravtryck bör raderas omedelbart när utlänningarna väl erhåller medborgarskap i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT C 189, 7.7.2000, s. 105 och s. 227 samt yttrandet avgivet den 21 september 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ EGT C 254, 19.8.1997, s. 1.

- (10) Det är nödvändigt att tydligt fastställa kommissionens ansvar i fråga om den centrala enheten respektive medlemsstaternas ansvar i fråga om uppgifternas användning, datasäkerhet samt tillgång till och korrigering av registrerade uppgifter.
- (11) Gemenskapens utomobligatoriska ansvar i samband med driften av Eurodacs systemet kommer att regleras av relevanta bestämmelser i fördraget; det är dock nödvändigt att införa särskilda bestämmelser om medlemsstaternas utomobligatoriska ansvar i samband med driften av systemet.
- (12) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget kan målet för den planerade åtgärden, nämligen att inom kommissionen skapa ett system för jämförelse av uppgifter om fingeravtryck för att bistå med genomförandet av gemenskapens asylpolitik, genom själva sin beskaffenhet inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen enligt nämnda artikel går inte denna förordning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (13) Eftersom medlemsstaterna ensamma har ansvaret för att identifiera och klassificera resultatet av de jämförelser som den centrala enheten har överlämnat samt för att blockera uppgifter om personer som tas emot och erkänns som flyktingar, och eftersom detta ansvar rör det särskilt känsliga området bearbetning av personuppgifter och kan inverka på utövandet av individens frihet, finns det särskilda skäl för rådet att förbehålla sig utövandet av vissa genomförandebefogenheter, särskilt när det gäller antagandet av åtgärder för att garantera dessa uppgifters säkerhet och tillförlitlighet.
- (14) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾ är tillämpligt i fråga om medlemsstaternas behandling av personuppgifter inom ramen för Eurodacs systemet.
- (16) Enligt artikel 286 i fördraget är direktiv 95/46/EG även tillämpligt på gemenskapens institutioner och organ. Eftersom den centrala enheten kommer att inrättas inom kommissionen är det direktivet också tillämpligt på enhetens behandling av personuppgifter.
- (17) Principerna i direktiv 95/46/EG avseende skyddet av enskildas fri- och rättigheter, i synnerhet skyddet för privatlivets helgd vid behandling av personuppgifter, bör kompletteras eller förtydligas, särskilt inom vissa sektorer.
- (18) Det arbete som utförs av Eurodac bör följas upp och utvärderas.
- (19) Medlemsstaterna bör sörja för att det finns ett påföljds-system som skall tillämpas vid användning av uppgifter i den centrala databasen på ett sätt som strider mot Eurodacs syfte.
- (20) Förenade kungariket och Irland har i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (21) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till nämnda fördrag inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.
- (22) Denna förordnings territoriella tillämpningsområde bör begränsas så att det överensstämmer med det territoriella tillämpningsområdet för Dublinkonventionen.
- (23) Denna förordning bör tjäna som rättslig grund för de tillämpningsföreskrifter som med tanke på förordningens snabba tillämpning behövs för att medlemsstaterna och kommissionen skall kunna inrätta de nödvändiga tekniska arrangemangen. Kommissionen bör få ansvaret för att kontrollera att dessa villkor uppfylls.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syftet med Eurodac

1. Härmed inrättas ett system kallat Eurodac, vars syfte skall vara att bistå med att fastställa vilken medlemsstat som enligt Dublinkonventionen är ansvarig för att pröva en ansökan om asyl som lämnas in i en medlemsstat samt att också i övrigt underlätta tillämpningen av Dublinkonventionen på de villkor som anges i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

2. Eurodac skall bestå av

- a) den centrala enhet som avses i artikel 3,
- b) en elektronisk central databas, i vilken de uppgifter som avses i artikel 5.1, artikel 8.2 och artikel 11.2 skall behandlas för jämförelse av uppgifter om fingeravtryck från asylsökande och de kategorier utlänningar som avses i artikel 8.1 och artikel 11.1,
- c) medel för överföring av uppgifter mellan medlemsstaterna och den centrala databasen.

De regler som styr Eurodac skall också tillämpas på sådana operationer som medlemsstaterna utför från det att uppgifterna överförs till den centrala enheten till dess att resultaten av jämförelsen används.

3. Utan att det påverkar ursprungsmedlemsstatens användning av uppgifter som är avsedda för Eurodac och som finns i databaser som inrättats enligt nationell lagstiftning, får uppgifter om fingeravtryck och andra personuppgifter behandlas i Eurodac endast i de syften som anges i artikel 15.1 i Dublinkonventionen.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med
 - a) *Dublinkonventionen*: konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna, undertecknad i Dublin den 15 juni 1990,
 - b) *asylsökande*: en utlänning som har lämnat in en ansökan om asyl eller på vars vägnar en sådan ansökan har gjorts,
 - c) *ursprungsmedlemsstat*:
 - i) i fråga om en asylsökande, den medlemsstat som överför personuppgifterna till den centrala enheten och som erhåller resultatet av jämförelsen,
 - ii) i fråga om en person som omfattas av artikel 8, den medlemsstat som överför personuppgifterna till den centrala enheten,
 - iii) i fråga om en person som omfattas av artikel 11, den medlemsstat som överför sådana uppgifter till den centrala enheten och erhåller resultatet av jämförelsen,
 - d) *flykting*: en person som har erkänts som flykting enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,
 - e) *träff*: en överensstämmelse eller överensstämmelser som kan konstateras av den centrala enheten för en person vid en jämförelse mellan uppgifter om de fingeravtryck som finns registrerade i databasen och fingeravtryck som överförs av en medlemsstat, utan att detta påverkar kravet om att

medlemsstaterna omedelbart skall kontrollera resultatet av jämförelsen enligt artikel 4.6.

2. De termer som definieras i artikel 2 i direktiv 95/46/EG skall ha samma betydelse i denna förordning.

3. Om inte något annat anges skall de termer som definieras i artikel 1 i Dublinkonventionen ha samma betydelse i denna förordning.

Artikel 3

Central enhet

1. En central enhet skall inrättas inom kommissionen, vilken på medlemsstaternas vägnar skall ansvara för att driva den centrala databas som det hänvisas till i artikel 1.2 b. Den centrala enheten skall utrustas med ett elektroniskt igenkänningssystem för fingeravtryck.

2. De uppgifter om asylsökande, personer som omfattas av artikel 8 och personer som omfattas av artikel 11 som behandlas vid den centrala enheten skall behandlas på ursprungsmedlemsstatens vägnar enligt de villkor som anges i denna förordning.

3. Den centrala enheten skall varje kvartal sammanställa statistik över sitt arbete med uppgifter om

- a) antalet överförda uppgifter om asylsökande och sådana personer som avses i artiklarna 8.1 och 11.1,
- b) antalet träffar i fråga om asylsökande som har lämnat in en asylansökan i en annan medlemsstat,
- c) antalet träffar i fråga om personer som avses i artikel 8.1 och som därefter har lämnat in en asylansökan,
- d) antalet träffar i fråga om personer som avses i artikel 11.1 och som tidigare har lämnat in en asylansökan i en annan medlemsstat,
- e) antalet uppgifter om fingeravtryck som den centrala enheten på nytt måste begära in av ursprungsmedlemsstaten på grund av att de först överförda uppgifter om fingeravtrycken inte kunde användas för jämförelse med hjälp av det elektroniska igenkänningssystemet för fingeravtryck.

I slutet av varje år skall statistik upprättas i form av en sammanställning av den kvartalsstatistik som har upprättats sedan Eurodacs verksamhet inleddes och även omfatta uppgifter om antalet personer för vilka träffar har registrerats enligt b, c och d.

Statistiken skall innehålla en presentation av uppgifterna per medlemsstat.

4. Den centrala enheten kan ges i uppdrag att utföra vissa andra statistiska uppgifter på grundval av de uppgifter som behandlas vid den centrala enheten, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

KAPITEL II

ASYLSÖKANDE

Artikel 4

Insamling, överföring och jämförelse av fingeravtryck

1. Varje medlemsstat skall skyndsamt ta fingeravtryck av alla fingrar av alla asylsökande som är 14 år eller äldre och skyndsamt överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 a–f till den centrala enheten. Förfarandet för att ta fingeravtryck skall fastställas i enlighet med nationell praxis i den berörda medlemsstaten och i enlighet med de bestämmelser om skydd som anges i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

2. De uppgifter som avses i artikel 5.1 skall omedelbart registreras i den centrala databasen av den centrala enheten eller, om de tekniska villkoren för detta är uppfyllda, direkt av ursprungsmedlemsstaten.

3. De uppgifter om fingeravtryck i den mening som avses i artikel 5.1 b som har överförts av en medlemsstat skall av den centrala enheten jämföras med uppgifter om fingeravtryck som har överförts av andra medlemsstater och som redan är lagrade i den centrala databasen.

4. På begäran av en medlemsstat skall den centrala enheten säkerställa att den jämförelse som avses i punkt 3, förutom uppgifter från andra medlemsstater, även omfattar uppgifter om fingeravtryck som tidigare har överförts av den medlemsstaten.

5. Den centrala enheten skall utan dröjsmål överföra träffen eller det negativa resultatet av jämförelsen till ursprungsmedlemsstaten. Om det rör sig om en träff skall de uppgifter som avses i artikel 5.1 överföras för alla datafiler som motsvarar träffen, men sådana uppgifter som avses i artikel 5.1 b skall dock överföras endast om de har legat till grund för träffen.

Direkt överföring av resultatet av jämförelsen till ursprungsmedlemsstaten skall vara tillåten om de tekniska villkoren för detta är uppfyllda.

6. Resultatet av jämförelsen skall omedelbart kontrolleras i ursprungsmedlemsstaten. Slutlig identifiering skall göras av ursprungsmedlemsstaten i samarbete med de berörda medlemsstaterna i enlighet med artikel 15 i Dublinkonventionen.

Andra uppgifter som har erhållits från den centrala enheten och som har befunnits otillförlitliga skall raderas eller förstöras så snart som det har fastställts att dessa uppgifter inte är tillförlitliga.

7. De tillämpningsföreskrifter som anger de förfaranden som behövs för tillämpningen av punkterna 1–6 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 22.1.

Artikel 5

Registrering av uppgifter

1. Endast följande uppgifter skall registreras i den centrala databasen:

- a) Ursprungsmedlemsstat, plats och datum för ansökan om asyl.
- b) Uppgifter om fingeravtryck.
- c) Kön.
- d) Det referensnummer som används av ursprungsmedlemsstaten.
- e) Det datum då fingeravtrycken togs.
- f) Det datum då uppgifterna överfördes till den centrala enheten.
- g) Det datum då uppgifterna fördes in i den centrala databasen.
- h) Närmare uppgifter om den eller de mottagare till vilka uppgifterna har överförts samt datum för överföringen.

2. Efter det att uppgifterna har registrerats i den centrala databasen skall den centrala enheten förstöra de databärare som har använts för att överföra uppgifterna, såvida inte ursprungsmedlemsstaten har begärt att de skall lämnas tillbaka.

Artikel 6

Lagring av uppgifter

Varje sådan sammanställning av uppgifter som avses i artikel 5.1 skall lagras i den centrala databasen i tio år från och med den dag då fingeravtrycken togs.

Vid utgången av denna period skall den centrala enheten automatiskt radera dessa uppgifter ur den centrala databasen.

Artikel 7

Förtida radering av uppgifter

Uppgifter om en person som har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 6 skall raderas ur den centrala databasen i enlighet med artikel 15.3 så snart som ursprungsmedlemsstaten får kännedom om att personen har erhållit ett sådant medborgarskap.

KAPITEL III

UTLÄNNINGAR SOM GRIPS I SAMBAND MED ATT DE OLAGLIGEN PASSERAR EN YTTRE GRÄNS

Artikel 8

Insamling och överföring av uppgifter om fingeravtryck

1. Varje medlemsstat skall, i enlighet med de bestämmelser om skydd som anges i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter, skyndsamt ta fingeravtryck av alla fingrar av varje utlänning som är 14 år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med att utlänningen olagligen passerar medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land och som inte avvisas.

2. Den berörda medlemsstaten skall skyndsamt till den centrala enheten överföra följande uppgifter med avseende på varje utlännings som avses i punkt 1 och som inte avvisas:

- a) Ursprungsmedlemsstat, plats och datum för gripandet.
- b) Uppgifter om fingeravtryck.
- c) Kön.
- d) Det referensnummer som används av ursprungsmedlemsstaten.
- e) Det datum då fingeravtrycken togs.
- f) Det datum då uppgifterna överfördes till den centrala enheten.

Artikel 9

Registrering av uppgifter

1. De uppgifter som avses i artikel 5.1 g och artikel 8.2 skall registreras i den centrala databasen.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.3 skall uppgifter som överförs till den centrala enheten enligt artikel 8.2 registreras uteslutande för att jämföras med de uppgifter om asylsökande som senare överförs till den centrala enheten.

Den centrala enheten får inte jämföra uppgifter som överförs till den enligt artikel 8.2 med uppgifter som tidigare har registrerats i den centrala databasen och inte heller med uppgifter som senare överförs till den centrala enheten enligt artikel 8.2.

2. Förfarandena i artikel 4.1 andra meningen, artikel 4.2 och artikel 5.2 samt bestämmelserna enligt artikel 4.7 skall tillämpas. När det gäller jämförelsen av de uppgifter om asylsökanden som senare överförs till den centrala enheten med de uppgifter som avses i punkt 1 skall de förfaranden som anges i artikel 4.3, 4.5 och 4.6 tillämpas.

Artikel 10

Lagring av uppgifter

1. Varje sådan sammanställning av uppgifter om en utlännings som avses i artikel 8.1 skall lagras i den centrala databasen i två år från och med den dag då utlänningsens fingeravtryck togs. Vid utgången av denna period skall den centrala enheten automatiskt radera dessa uppgifter ur den centrala databasen.

2. Uppgifter om en utlännings som avses i artikel 8.1 skall omedelbart raderas ur den centrala databasen i enlighet med artikel 15.3 om ursprungsmedlemsstaten får kännedom om någon av följande omständigheter före utgången av den tvåårsperiod som avses i punkt 1:

- a) Ett uppehållstillstånd har utfärdats för utlänningsen.
- b) Utlänningsen har lämnat medlemsstaternas territorium.
- c) Utlänningsen har erhållit medborgarskap i en medlemsstat.

KAPITEL IV

UTLÄNNINGAR SOM BEFUNNITS UPPEHÅLLA SIG OLAGLIGEN I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 11

Jämförelse av uppgifter om fingeravtryck

1. Varje medlemsstat får, för att kontrollera om en utlännings som befunnits uppehålla sig olagligen på dess territorium tidi-

gare har lämnat in en ansökan om asyl i en annan medlemsstat, till den centrala enheten överföra uppgifter om fingeravtryck som den har tagit av varje sådan utlännings som är 14 år eller äldre tillsammans med det referensnummer som används av den medlemsstaten.

Det finns i allmänhet anledning att kontrollera om utlänningsen tidigare har lämnat in en ansökan om asyl i en annan medlemsstat om

- a) han eller hon förklarar sig ha lämnat in en ansökan om asyl men inte anger i vilken medlemsstat han eller hon har lämnat in ansökan,
- b) han eller hon inte söker asyl men protesterar mot att skickas tillbaka till sitt ursprungsland genom att åberopa att han eller hon skulle råka i fara, eller
- c) han eller hon på annat sätt försöker förhindra att han eller hon avlägsnas genom att vägra att samarbeta för att fastställa sin identitet, särskilt genom att underlåta att visa identitetshandlingar eller genom att visa falska identitetshandlingar.

2. Om medlemsstaterna deltar i det förfarande som anges i punkt 1 skall de, när det gäller utlännings som avses i den punkten, till den centrala enheten överföra uppgifter om fingeravtryck av alla fingrarna eller åtminstone pekfingrarna och om dessa saknas avtryck av alla andra fingrar.

3. De uppgifter om fingeravtryck från en utlännings som avses i punkt 1 skall överföras till den centrala enheten uteslutande för att jämföras med uppgifter om fingeravtryck av asylsökande som har överförts av andra medlemsstater och som redan har registrerats i den centrala databasen.

Uppgifter om fingeravtryck av en sådan utlännings får inte registreras i den centrala databasen eller jämföras med de uppgifter som överförs till den centrala enheten enligt artikel 8.2.

4. När det gäller jämförelse av uppgifter om fingeravtryck som överförs enligt denna artikel med uppgifter om fingeravtryck av asylsökande som överförs av andra medlemsstater och som redan har lagrats i den centrala enheten skall de förfaranden som avses i artikel 4.3, 4.5 och 4.6 samt de bestämmelser som antagits enligt artikel 4.7 tillämpas.

5. Så snart som resultaten av jämförelsen har överförts till ursprungsmedlemsstaten skall den centrala enheten genast

- a) radera uppgifter om fingeravtryck och andra uppgifter som överförts enligt punkt 1, och
- b) förstöra de databaser som ursprungsmedlemsstaten använt för att överföra uppgifterna till den centrala enheten, såvida inte ursprungsmedlemsstaten har begärt att de skall lämnas tillbaka.

KAPITEL V

KONVENTIONSFLYKTINGAR

Artikel 12

Blockering av uppgifter

1. Uppgifter om en asylsökande vilka har registrerats i enlighet med artikel 4.2 skall blockeras i den centrala databasen om personen i fråga har erkänts som flykting och beviljats flyktingstatus i en medlemsstat. Denna blockering skall utföras av den centrala enheten enligt ursprungsmedlemsstatens anvisningar.

Så länge ett beslut som avses i punkt 2 inte har fattats skall träffar avseende personer som har erkänts som flyktingar och beviljats flyktingstatus i en medlemsstat inte överföras. Den centrala enheten skall återsända ett negativt resultat till den sökande medlemsstaten.

2. Fem år efter det att Eurodac har inlett sin verksamhet skall beslut fattas enligt de relevanta bestämmelserna i fördraget, och på grundval av tillförlitlig statistik, som sammanställts av den centrala enheten, om personer som har lämnat in en asylansökan i en medlemsstat efter att ha erkänts som flyktingar och beviljats flyktingstatus i en annan medlemsstat, om huruvida de uppgifter som rör personer som har erkänts som flyktingar och beviljats flyktingstatus i en medlemsstat antingen skall

- a) lagras i enlighet med artikel 6 för den jämförelse som avses i artikel 4.3, eller
- b) raderas i förtid så snart en person har erkänts som flykting och beviljats flyktingstatus.

3. I det fall som avses i punkt 2 a skall blockeringen av de uppgifter som blockeras enligt punkt 1 upphävas och det förfarande som avses i punkt 1 skall inte längre tillämpas.

4. I det fall som avses i punkt 2 b skall

- a) uppgifter som har blockerats i enlighet med punkt 1 omedelbart raderas av den centrala enheten, och
- b) uppgifter om personer som därefter erkänns som flyktingar och beviljas flyktingstatus raderas i enlighet med artikel 15.3 så snart ursprungsmedlemsstaten får kännedom om att personen har erkänts som flykting och beviljats flyktingstatus i en medlemsstat.

5. Tillämpningsföreskrifter om förfarandet för blockering av de uppgifter som avses i punkt 1 och sammanställningen av den statistik som avses i punkt 2 skall antas enligt förfarandet i artikel 22.1.

KAPITEL VI

UPPGIFTSANVÄNDNING, UPPGIFTSSKYDD, SÄKERHET OCH SKADESTÅNDSSKYLDIGHET

Artikel 13

Ansaret i frågor som rör användningen av uppgifterna

1. Ursprungsmedlemsstaten skall ansvara för

- a) att fingeravtryck tas på ett lagligt sätt,

b) att uppgifterna om fingeravtryck och de övriga uppgifter som avses i artiklarna 5.1, 8.2 och 11.2 överförs till den centrala enheten på ett lagligt sätt,

c) att uppgifterna är korrekta och aktuella när de överförs till den centrala enheten,

d) att uppgifterna i den centrala databasen registreras, lagras, korrigeras och raderas på ett lagligt sätt, utan att det påverkar det ansvar som åvilar kommissionen,

e) att de resultat av jämförelser av uppgifter om fingeravtryck som har överförts av den centrala enheten används på ett lagligt sätt.

2. I enlighet med artikel 14 skall ursprungsmedlemsstaten garantera säkerheten för de uppgifter som avses i punkt 1 före och under överföring till den centrala enheten samt säkerheten för de uppgifter som den tar emot från den centrala enheten.

3. Ursprungsmedlemsstaten skall ansvara för den slutgiltiga identifieringen av de uppgifter som avses i artikel 4.6.

4. Kommissionen skall säkerställa att den centrala enheten leds enligt bestämmelserna i denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter. Kommissionen skall särskilt

- a) besluta om föreskrifter som säkerställer att personer som arbetar vid den centrala enheten endast använder de uppgifter som registrerats i den centrala databasen på ett sätt som är förenligt med Eurodacs syfte enligt artikel 1.1,
- b) säkerställa att personer som arbetar vid den centrala enheten följer alla framställningar från medlemsstaterna enligt denna förordning i fråga om registrering, jämförelse, korrigerings och radering av de uppgifter för vilka de är ansvariga,
- c) vidta nödvändiga åtgärder för att garantera den centrala enhetens säkerhet i enlighet med artikel 14,
- d) säkerställa att endast de personer som är behöriga att arbeta vid den centrala enheten har tillgång till de uppgifter som har registrerats i den centrala databasen, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 20 och befogenheterna hos det oberoende övervakningsorgan som skall inrättas enligt artikel 286.2 i fördraget.

Kommissionen skall underrätta Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som den vidtar enligt första stycket.

Artikel 14

Säkerhet

1. Ursprungsmedlemsstaten skall vidta nödvändiga åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga har tillträde till nationella anläggningar vid vilka medlemsstaten utför operationer i enlighet med Eurodacs syfte (kontroller vid ingången till anläggningen),

- b) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller radera uppgifter eller databärare i Eurodac (kontroll av databärare),
- c) säkerställa möjligheten att kontrollera och i efterhand fastställa vilka uppgifter som har registrerats i Eurodac, när detta har gjorts och av vem (kontroll av registreringen),
- d) förhindra obehörig registrering av uppgifter i Eurodac och förhindra att uppgifter som registrerats i Eurodac obehörigt ändras eller raderas (kontroll av uppgiftsinmatningen),
- e) säkerställa att behöriga användare av Eurodac bara har tillgång till sådana uppgifter som omfattas av deras behörighet (tillgångskontroll),
- f) säkerställa att det är möjligt att kontrollera och fastställa till vilka myndigheter uppgifter som registrerats i Eurodac kan överföras med hjälp av dataöverföringsutrustning (överföringskontroll),
- g) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring och radering av uppgifter både under direkt överföring av uppgifter till eller från den centrala databasen och transport av databärare till och från den centrala enheten (transportkontroll).

2. När det gäller den centrala enhetens verksamhet skall kommissionen ha ansvaret för att bestämmelserna i punkt 1 tillämpas.

Artikel 15

Tillgång till och korrigering eller radering av uppgifter som registrerats i Eurodac

1. Ursprungsmedlemsstaten skall ha tillgång till de uppgifter som den har överfört och som har registrerats i den centrala databasen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

Ingen medlemsstat får göra sökningar i uppgifter som har överförts av en annan medlemsstat och får inte heller ta emot sådana uppgifter, med undantag av de uppgifter som härrör från den jämförelse som avses i artikel 4.5.

2. De myndigheter i medlemsstaterna som enligt punkt 1 skall ha tillgång till de uppgifter som registrerats i den centrala databasen skall vara de som utses av respektive medlemsstat. Varje medlemsstat skall till kommissionen överlämna en förteckning över dessa myndigheter.

3. Endast ursprungsmedlemsstaten skall ha rätt att ändra de uppgifter som den har överfört till den centrala enheten genom att korrigera, komplettera eller radera dem, utan att detta påverkar sådan radering som skall utföras enligt artikel 6, artikel 10.1 eller artikel 12.4 a.

Om ursprungsmedlemsstaten registrerar uppgifter direkt i den centrala databasen får den ändra eller radera dem direkt.

Om ursprungsmedlemsstaten inte registrerar uppgifter direkt i den centrala databasen skall den centrala enheten ändra eller radera uppgifterna på begäran av den medlemsstaten.

4. Om en medlemsstat eller den centrala enheten har information som tyder på att uppgifter som registrerats i den centrala databasen inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna skall medlemsstaten eller den centrala enheten snarast meddela ursprungsmedlemsstaten detta.

Om en medlemsstat har information som tyder på att uppgifter har registrerats i den centrala databasen i strid med denna förordning skall den på samma sätt så snart som möjligt meddela ursprungsmedlemsstaten detta. Den sistnämnda medlemsstaten skall kontrollera uppgifterna i fråga och vid behov omgående ändra eller radera dessa.

5. Den centrala enheten får inte till ett tredje lands myndigheter överföra eller ge tillgång till uppgifter som har registrerats i den centrala databasen, om den centrala enheten inte särskilt bemyndigats att göra detta inom ramen för ett gemenskapsavtal om kriterier och mekanismer för att bestämma vilken stat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om asyl.

Artikel 16

Den centrala enhetens register

1. Den centrala enheten skall föra register över all uppgiftsbehandling som sker inom den centrala enheten. Av registret skall framgå varför uppgifterna konsulterats, datum och tidpunkt för detta, vilka uppgifter som har överförts, vilka uppgifter som konsulterats och namnet på den enhet som fört in eller använt uppgifter samt på de ansvariga personerna.

2. Registret får uteslutande användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet enligt artikel 14. Registret skall på lämpligt sätt skyddas mot obehörig tillgång och skall raderas efter ett år, om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

Artikel 17

Skadeståndsskyldighet

1. Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i denna förordning har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan. Den medlemsstaten skall helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

2. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning orsakar skada på den centrala databasen, skall den medlemsstaten anses ansvarig för denna skada, såvida inte och i den mån som kommissionen har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för en sådan skada som avses i punkterna 1 och 2 skall regleras genom bestämmelserna i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som är svarande.

Artikel 18

Den registrerades rättigheter

1. En person som omfattas av denna förordning skall av ursprungsmedlemsstaten informeras om följande:

- a) Den registeransvariges och dennes eventuella företrädares identitet.
- b) Ändamålen med behandlingen i Eurodac.
- c) Mottagarna av uppgifterna.
- d) När det gäller en person som omfattas av artikel 4 eller artikel 8, skyldigheten att lämna fingeravtryck.
- e) Förekomsten av rättigheter att få tillgång till och att erhålla rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne.

När det gäller en person som omfattas av artikel 4 eller artikel 8 skall den information som avses i första stycket ges när hans eller hennes fingeravtryck tas.

När det gäller en person som omfattas av artikel 11 skall den information som avses i första stycket inte ges senare än vid den tidpunkt då de uppgifter som rör honom eller henne överförs till den centrala enheten. Denna skyldighet skall inte gälla när det visar sig omöjligt eller innebära en orimligt stor ansträngning att ge sådan information.

2. De registrerade får i varje medlemsstat, enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den medlemsstaten utöva de rättigheter som anges i artikel 12 i direktiv 95/46/EG.

Utan att det påverkar skyldigheten enligt artikel 12 a i direktiv 95/46/EG att tillhandahålla andra uppgifter skall den registrerade ha rätt att få information om de uppgifter som rör honom eller henne och som registrerats i den centrala databasen, samt om vilken medlemsstat som överförde dem till den centrala enheten. Sådan tillgång till uppgifter får endast beviljas av en medlemsstat.

3. Var och en får i varje medlemsstat begära att de uppgifter som inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna skall korrigeras eller att de uppgifter som registrerats på ett olagligt sätt skall raderas. Korrigering och radering skall utföras utan onödigt dröjsmål av den medlemsstat som överförde de uppgifterna och enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den medlemsstaten.

4. Om rätten till korrigering eller radering utövas i en annan medlemsstat än i den eller de medlemsstater som överförde uppgifterna, skall myndigheterna i den medlemsstaten kontakta myndigheterna i medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga så att dessa sistnämnda myndigheter kan kontrollera att uppgifterna är korrekta och att överföringen till och registreringen i den centrala databasen är laglig.

5. Om det visar sig att uppgifter som registrerats i den centrala databasen inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna eller att de har registrerats på ett olagligt sätt, skall den medlemsstat som överförde uppgifterna korrigera eller radera dem i enlighet med artikel 15.3. Den medlemsstaten skall utan onödigt dröjsmål till den registrerade skriftligen bekräfta att den har korrigerat eller raderat uppgifter om honom eller henne.

6. Om den medlemsstat som överförde uppgiften inte godtar att uppgifter som registrerats i den centrala databasen inte stämmer överens med de faktiska omständigheterna eller att de har registrerats på ett olagligt sätt, skall den utan onödigt dröjsmål skriftligen förklara för den registrerade varför den inte är beredd att korrigera eller radera uppgiften.

Den medlemsstaten skall även förse den registrerade med information om vilka åtgärder han eller hon kan vidta om han eller hon inte godtar den förklaring som lämnas. Information skall lämnas om hur talan väcks eller, vid behov, om hur ett klagomål anhängiggörs vid berörda myndigheter eller domstolar i den medlemsstaten samt om ekonomisk eller annan hjälp som finns att tillgå enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den medlemsstaten.

7. En begäran enligt punkterna 2 och 3 skall innehålla alla uppgifter som behövs för att den registrerade skall kunna identifieras, inbegripet fingeravtryck. Dessa uppgifter får bara användas för att de rättigheter som avses i punkterna 2 och 3 skall kunna utövas och skall sedan omedelbart förstöras.

8. De behöriga myndigheter i medlemsstaterna skall samarbeta aktivt för att skyndsamt se till att de rättigheter som avses i punkterna 3, 4 och 5 kan utövas.

9. Den nationella tillsynsmyndigheten i varje medlemsstat skall, i enlighet med artikel 28.4 i direktiv 95/46/EG, bistå den registrerade med att utöva hans eller hennes rättigheter.

10. Den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som överförde uppgifterna och den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den registrerade vistas skall bistå och på begäran ge råd till honom eller henne när han eller hon utövar sin rätt att korrigera eller radera uppgifter. De båda nationella tillsynsmyndigheterna skall samarbeta för detta ändamål. Begäran om sådant bistånd får riktas till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den registrerade vistas och denna tillsynsmyndighet skall överföra begäran till myndigheten i den medlemsstat som överförde uppgifterna. Den registrerade får också begära bistånd och råd hos den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 20.

11. Var och en får i varje medlemsstat enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den berörda medlemsstaten väcka talan eller, vid behov, anhängiggöra ett klagomål vid behöriga myndigheter eller domstolar i den staten, om rätten till tillgång enligt punkt 2 har nekats honom eller henne.

12. Var och en får, enligt de lagar, författningar och förfaranden som gäller i den stat som överförde uppgifterna väcka talan eller, vid behov anhängiggöra ett klagomål vid de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den staten beträffande de uppgifter som rör honom eller henne och som har registrerats i den centrala databasen, för att utöva sina rättigheter enligt punkt 3. De nationella tillsynsmyndigheternas skyldighet att bistå och på begäran ge råd till den registrerade i enlighet med punkt 10 skall hela tiden kvarstå under dessa förfaranden.

Artikel 19

Nationell tillsynsmyndighet

1. Medlemsstaterna skall tillse att den nationella tillsynsmyndighet eller de nationella tillsynsmyndigheter som utsetts enligt artikel 28.1 i direktiv 95/46/EG helt oberoende och i enlighet med nationell lagstiftning kontrollerar att den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter, däribland överföringen av dem till den centrala enheten, sker på ett lagligt sätt i enlighet med denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att dess nationella tillsynsmyndighet har tillgång till rådgivning från personer som har tillräckliga kunskaper om fingeravtryck.

Artikel 20

Gemensam tillsynsmyndighet

1. Det skall inrättas en oberoende gemensam tillsynsmyndighet som skall bestå av högst två företrädare från tillsynsmyndigheterna i varje medlemsstat. Varje delegation skall ha en röst.

2. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall ha till uppgift att övervaka den centrala enhetens verksamhet för att säkerställa att de registrerades rättigheter inte kränks genom behandling eller användning av de uppgifter som den centrala enheten förfogar över. Dessutom skall den övervaka att den centrala enhetens överföring av personuppgifter till medlemsstaterna sker på ett lagligt sätt.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall vara behörig att undersöka problem vid genomförandet med avseende på driften av Eurodac, att undersöka eventuella problem i samband med kontroller som utförs av de nationella tillsynsmyndigheterna och att utarbeta rekommendationer i fråga om gemensamma lösningar på befintliga problem.

4. De nationella tillsynsmyndigheterna skall vid behov aktivt stödja den gemensamma tillsynsmyndigheten vid genomförandet av dess uppgifter.

5. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall ha tillgång till rådgivning från personer som har tillräckliga kunskaper om fingeravtryck.

6. Kommissionen skall bistå den gemensamma tillsynsmyndigheten vid genomförandet av dess uppgifter. Den skall särskilt tillhandahålla de uppgifter som den gemensamma till-

synsmyndigheten begär, ge den tillgång till alla dokument, akter och lagrade uppgifter och vid varje tidpunkt ge den tillträde till alla sina lokaler.

7. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall anta sin arbetsordning genom enhälligt beslut. Den skall biträdas av ett sekretariat vars uppgifter skall fastställas i arbetsordningen.

8. De rapporter som upprättas av den gemensamma tillsynsmyndigheten skall offentliggöras och översändas till de organ till vilka de nationella tillsynsmyndigheterna överlämnar sina rapporter och, för kännedom, till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Den gemensamma tillsynsmyndigheten får dessutom alltid till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna synpunkter eller förslag till förbättringar med anknytning till de uppgifter som den har att utföra.

9. Den gemensamma tillsynsmyndighetens ledamöter får vid fullgörandet av sina uppgifter inte ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

10. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall höras om den del av förslaget till driftbudget för den centrala enheten i Eurodac som berör den. Dess yttrande skall bifogas budgetförslaget i fråga.

11. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall upplösas när det oberoende övervakningsorgan som avses i artikel 286.2 i fördraget inrättas. Det oberoende övervakningsorganet skall ersätta den gemensamma tillsynsmyndigheten och skall utöva samtliga befogenheter som tilldelats detta organ enligt den rättsakt genom vilken det inrättas.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21

Kostnader

1. Kostnaderna i samband med den centrala enhetens inrättande och verksamhet skall belasta Europeiska unionens allmänna budget.

2. Kostnaderna för de nationella enheterna och kostnaderna för deras anslutning till den centrala databasen skall bäras av respektive medlemsstat.

3. Kostnaderna för överföring av uppgifter från ursprungsmedlemsstaten och av resultaten av jämförelsen till denna stat skall bäras av den medlemsstaten.

Artikel 22

Tillämpningsföreskrifter

1. Rådet skall fatta beslut, med den majoritet som fastställs i artikel 205.2 i fördraget, om de tillämpningsföreskrifter som behövs för att

- fastställa det förfarande som avses i artikel 4.7,
- fastställa det förfarande för blockering av uppgifter som avses i artikel 12.1,
- utarbeta den statistik som avses i artikel 12.2.

I fall då dessa tillämpningsföreskrifter påverkar de driftskostnader som skall bäras av medlemsstaterna skall rådet besluta enhälligt.

2. De åtgärder som avses i artikel 3.4 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 23

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 24

Årsrapport: uppföljning och utvärdering

1. Kommissionen skall årligen överlämna rapporter till Europaparlamentet och rådet om den centrala enhetens verksamhet. Årsrapporten skall innefatta information om Eurodacs ledning och prestationsförmåga i förhållande till på förhand fastställda kvantitativa indikatorer i fråga om de mål som avses i punkt 2.
2. Kommissionen skall säkerställa att system upprättas för att följa upp den centrala enhetens verksamhet i förhållande till mål i form av produktion, kostnadseffektivitet och tjänsternas kvalitet.
3. Kommissionen skall regelbundet utvärdera den centrala enhetens verksamhet för att fastställa huruvida målen uppnås på ett kostnadseffektivt sätt och för att upprätta riktlinjer i syfte att förbättra verksamhetens effektivitet för framtiden.
4. Ett år efter det att Eurodac har inlett sin verksamhet skall kommissionen sammanställa en utvärderingsrapport om den centrala enheten med inriktning på hur stor efterfrågan är i

förhållande till vad som beräknats samt hur verksamhet och ledning erfarenhetsmässigt fungerar, i syfte att identifiera eventuella förbättringar i verksamheten på kort sikt.

5. Tre år efter det att Eurodac har inlett sin verksamhet och vart sjätte år därefter skall kommissionen göra en övergripande utvärdering av Eurodac och granska uppnådda resultat mot uppställda mål samt bedöma om systemet fortfarande är berättigat och eventuella följder för framtida verksamhet.

Artikel 25

Påföljder

Medlemsstaterna skall säkerställa att sådan användning av uppgifter registrerade i den centrala databasen som strider mot Eurodacs syfte enligt artikel 1.1 bestraffas på lämpligt sätt.

Artikel 26

Territoriellt tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna förordning skall inte tillämpas på något territorium på vilket Dublinkonventionen inte är tillämplig.

Artikel 27

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Denna förordning skall tillämpas och Eurodac skall inleda sin verksamhet från och med den dag som anges i ett meddelande som kommissionen skall offentliggöra i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* när följande villkor är uppfyllda:
 - a) Alla medlemsstater har anmält till kommissionen att de har vidtagit de tekniska åtgärder som behövs för att överföra uppgifter till den centrala enheten i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som antagits enligt artikel 4.7 och för att uppfylla de tillämpningsföreskrifter som antagits enligt artikel 12.5.
 - b) Kommissionen har vidtagit de tekniska åtgärder som behövs för att den centrala enheten skall kunna inleda sin verksamhet i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som antagits enligt artiklarna 4.7 och 12.5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2000.

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2726/2000
av den 14 december 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 december 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för
bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	100,2
	204	67,3
	999	83,8
0707 00 05	052	116,8
	624	195,9
	628	152,5
	999	155,1
0709 90 70	052	91,3
	204	38,5
	628	109,0
	999	79,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,7
	204	46,4
	388	32,2
	999	41,1
0805 20 10	052	93,5
	204	78,4
	999	86,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	71,6
	999	71,6
0805 30 10	052	72,7
	600	72,1
	999	72,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,0
	400	77,0
	404	88,8
	720	112,9
	999	79,2
0808 20 50	052	73,7
	064	59,7
	400	92,7
	720	134,9
	999	90,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2727/2000
av den 14 december 2000
om upphörande av fiske efter kummel med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2579/2000 ⁽⁴⁾, föreskrivs kvoter för kummel för 2000.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av kummel i farvattnen i ICES-områdena Vb (EG-vatten), VI, VII, XII och XIV som gjorts av fartyg

under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien uppnått den kvot som de tilldelats för 2000. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 13 november 2000. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av kummel i farvattnen i ICES-områdena Vb (EG-vatten), VI, VII, XII och XIV som gjorts av fartyg under spansk flagg eller av fartyg som är registrerade i Spanien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Spanien för 2000.

Fiske efter kummel i farvattnen i ICES-områdena Vb (EG-vatten), VI, VII, XII och XIV som görs av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 13 november 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 341, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2728/2000**av den 14 december 2000****om krisdestillation enligt artikel 30 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 i vissa vinodlingsområden i Tyskland**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 30 och 33 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 får krisdestillation vidtas om det uppstår en störning på marknaden till följd av ovanligt stora överskott. Åtgärden får begränsas till vissa kategorier vin eller till vissa produktionsområden, och den får på begäran av den berörda medlemsstaten även tillämpas på kvalitetsviner fso.
- (2) I en skrivelse av den 2 november 2000 begärde den tyska regeringen krisdestillation av vita viner av alla druvsorter i vinodlingsområdena Mittelrhein, Mosel-Saar-Ruwer, Nahe, Pfalz och Rheinhessen. Åtgärden skulle även omfatta vita kvalitetsviner fso från dessa områden.
- (3) Under åren 1995–1997 var vinproduktionen i dessa områden knappt 6 miljoner hektoliter. Den steg till 7,07 miljoner hektoliter 1998 och till 8,02 miljoner hektoliter 1999. Av den tyska vinkonsumtionen framgår det å andra sidan att de vita vinernas marknadsandel har sjunkit från 54 % 1995 till 47 % 1999. Konsumtionen av röda viner, till övervägande del importerade, har samtidigt ökat. Exporten av vita viner minskade med 13 % mellan 1993 och 1999.
- (4) I de här områdena har priserna för vita viner sjunkit betydligt sedan 1998. För viner av druvsorterna Müller-Thurgau och Silvaner i områdena Rheinhessen, Pfalz och Nahe sjönk priset från 120–160 mark per hektoliter till cirka 60 mark per hektoliter. För viner av druvsorten Riesling i Mosel-Saar-Ruwer föll priserna från 200–230 mark per hektoliter till 80 mark per hektoliter. För närvarande ligger priserna för bordsviner på cirka 40 mark per hektoliter och för kvalitetsviner på 55 till 80 mark per hektoliter, beroende på druvsort och område.
- (5) Trots de låga priserna har det under 2000 inte skett någon förändring i konsumtionen av vita viner. Priserna steg inte ens efter det att prognoserna om en mindre

skörd år 2000 blev kända. Lagren av vita viner i områdena uppgår nu till 7,5 miljoner hektoliter, under det att ett lager på cirka 6 miljoner hektoliter räcker för att garantera normala leveranser till marknaden.

- (6) De berörda producenterna har omfattats av destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999, men den destillationen avser endast bordsviner och är därför inte tillräckligt anpassad till behoven i de här områdena. En krisåtgärd förefaller därför nödvändig för att avhjälpa de allvarliga problemen i dessa tyska vinodlingsområden.
- (7) Eftersom villkoren i artikel 30.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 är uppfyllda bör en krisdestillation inledas i dessa tyska vinodlingsområden. För att få maximal effekt bör den omfatta högst 1 miljon hektoliter under en begränsad period. Det är inte lämpligt att fastställa en högsta kvantitet för varje producent eftersom kvantiteterna i lager kan variera avsevärt från en producent till en annan, vilket snarare beror på försäljningsresultaten än på de enskilda producenternas årliga produktion.
- (8) Det lämpliga förfarandet är det som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2409/2000⁽⁴⁾. Utöver de artiklar i den förordningen i vilka det hänvisas till destillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, finns det andra tillämpliga bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000, särskilt beträffande leveranser av alkohol till interventionsorganet och utbetalning av förskott.
- (9) Det pris som destillatören skall betala producenten måste ligga på en nivå som gör det möjligt att avhjälpa problemen, samtidigt som producenterna får tillgång till de möjligheter som erbjuds genom åtgärden. Å andra sidan bör priset inte ligga på en nivå som inverkar negativt på destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999.
- (10) Genom krisdestillation får endast råalkohol och neutral alkohol framställas. För att inte orsaka störningar på marknaden för spritdrycker, som i första hand får sina leveranser genom destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999, bör det vara obligatoriskt att leverera alkoholen till interventionsorganet.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 278, 31.10.2000, s. 3.

- (11) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Krisdestillation enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall inledas av högst 1 miljon hektoliter vitt bordsvin och kvalitetsvin fso av alla druvsorter i följande vinodlingsområden i Tyskland: Mittelrhein, Mosel-Saar-Ruwer, Nahe, Pfalz och Rheinhessen.

Artikel 2

Utöver de bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000 i vilka det hänvisas till artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall följande bestämmelser i förordning (EG) nr 1623/2000 gälla för den åtgärd som vidtas genom den här förordningen:

- artikel 62.5, i fråga om det pris som interventionsorganet skall betala enligt artikel 6.2;
- artiklarna 66 och 67, i fråga om det förskott som avses i artikel 6.2.

Artikel 3

Varje producent får ingå avtal enligt artikel 65 i förordning (EG) nr 1623/2000 från och med den 16 december 2000 fram till och med den 31 januari 2001. I samband därmed skall det styrkas att en säkerhet på 5 euro per hektoliter har ställts. avtalen får inte överlåtas.

Artikel 4

1. Om den sammanlagda volymen i avtalen är högre än den som fastställs i artikel 1 skall medlemsstaten fatta beslut om en procentuell nedsättning av volymerna i avtalen.
2. Medlemsstaten skall utfärda nödvändiga administrativa bestämmelser för att de ovan nämnda avtalen skall kunna godkännas senast den 15 februari 2001. I avtalen skall det finnas en uppgift om den procentuella nedsättningen och om

den volym som den avtalsslutande parten godtagit, samt om att producenten kan säga upp avtalet om en nedsättning har gjorts. medlemsstaten skall före den 20 februari 2001 meddela kommissionen vilka volymer som de godkända avtalen omfattar.

3. Vinerna skall levereras till destilleriet senast den 30 juni 2001. Den framställda alkoholen skall levereras till interventionsorganet senast den 30 november 2001.

4. Säkerheten skall frisläppas successivt i förhållande till levererade kvantiteter, mot att producenten uppvisar ett leveransbevis.

5. Säkerheten skall vara förverkad om leverans inte sker inom fastställda tidsfrister.

6. Medlemsstaten får fastställa ett högsta antal avtal som en enskild producent får ingå.

Artikel 5

Det lägsta priset för vin som levereras till destillation enligt den här förordningen skall vara 2,1054 euro per volymprocent och per hektoliter.

Artikel 6

1. Destillatören skall leverera den framställda produkten till interventionsorganet. Produkten skall ha en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

2. För levererad råalkohol skall interventionsorganet betala destillatören 2,4726 euro per volymprocent och per hektoliter. Destillatören kan få ett förskott på 1,3136 euro per volymprocent och per hektoliter. Förskottet skall då dras av i slutbetalningen.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 16 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2729/2000
av den 14 december 2000
om tillämpningsföreskrifter för kontroller inom vinsektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1622/2000⁽²⁾, särskilt artikel 72.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1493/1999, som ersatte rådets förordning (EEG) nr 822/87⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/1999⁽⁴⁾, tillämpas från och med den 1 augusti 2000. I artikel 72 i denna anges kontrollbestämmelser för vinsektorn. Den ram som på detta sätt angetts bör kompletteras med tillämpningsföreskrifter och förordningarna på området bör upphävas, dvs. kommissionens förordning (EEG) nr 2347/91 av den 29 juli 1991 om provtagning av vinprodukter som ett led i samarbetet mellan medlemsstaterna och för analys med isotopmetoder, inbegripet analys för lagring i gemenskapens databas⁽⁵⁾, ändrad genom kommissionens förordningar (EG) nr 1754/97⁽⁶⁾ och (EEG) nr 2348/91 av den 29 juli 1991 om upprättande av en databas för resultat av analys av deuterium i vinprodukter med kärnmagnetisk resonans⁽⁷⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1932/97⁽⁸⁾.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1608/2000 av den 24 juli 2000 om fastställande av övergångsåtgärder i väntan på slutliga tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2631/2000⁽¹⁰⁾, skall rådets förordning (EEG) nr 2048/89 av den 19 juni 1989 om allmänna bestämmelser för kontroller inom vinsektorn⁽¹¹⁾ gälla till och med den 30 november 2000. Följaktligen bör de nya tillämpningsreglerna på området träda i kraft den 1 december 2000.
- (3) För en enhetlig tillämpning av bestämmelserna inom vinsektorn bör bestämmelser antas som dels närmare anger redan gällande nationella och gemenskapliga

kontrollförfaranden, dels säkerställer ett direkt samarbete mellan de myndigheter som ansvarar för kontrollerna inom vinsektorn.

- (4) Särskilda bestämmelser bör även fastställas för att införa och tillämpa ett gemenskapssystem med en inspektörskår, som är specialiserad på kontroller inom vinsektorn och som på gemenskapsnivå svarar för en enhetlig tillämpning av gemenskapens bestämmelser.
- (5) Bestämmelser bör fastställas om att nationella myndigheter och kommissionen ömsesidigt skall samarbeta för god tillämpning av vinlagstiftningen. Dessa bestämmelser utgör inget hinder för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för gemenskapens utgifter, för nedklassning av kvalitetsviner fso eller för straffrättsliga respektive administrativa sanktioner. Medlemsstaterna bör se till att tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i de två senare fallen varken äventyrar den här förordningens syfte eller dess föreskrivna kontrollers effektivitet.
- (6) Medlemsstaterna bör säkerställa effektiva insatser av de vinkontrollerande myndigheterna. Därför skall ett organ inrättas för kontakterna mellan medlemsstaterna och kommissionen. Det är dessutom väsentligt att kontrollarbetet samordnas mellan de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater i vilka vinkontrollen överläts till flera myndigheter.
- (7) För att få en enhetlig tillämpning av gemenskapens bestämmelser åligger det särskilt medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder så att personalen på de behöriga myndigheterna får så stora kontrollbefogenheter att de kan säkerställa att lagstiftningen efterlevs.
- (8) Vidare bör för kommissionens särskilda inspektörskår bestämmelser antas om hur denna skall inrättas och arbeta med vinkontroller.
- (9) Om kommissionens särskilda inspektörer i sin verksamhet stöter på upprepade och onödiga svårigheter, bör kommissionen ha möjlighet att uppmana den berörda medlemsstaten att inte bara lämna en förklaring till detta utan även att ställa sådana medel till förfogande att arbetet kan utföras. Den berörda medlemsstaten måste då säkerställa att dess förpliktelser enligt denna förordning uppfylls genom att göra det lättare för dessa inspektörer att utföra sitt arbete.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 214, 2.8.1991, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT L 248, 11.9.1997, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 214, 2.8.1991, s. 39.

⁽⁸⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 10.

⁽⁹⁾ EGT L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EGT L 302, 1.12.2000, s. 36.

⁽¹¹⁾ EGT L 202, 14.7.1989, s. 32.

- (10) Särskilda bestämmelser bör antas för kontroller av produktionskapaciteten. I synnerhet bör insatser med ekonomiskt stöd från gemenskapen systematiskt kontrolleras på platsen.
- (11) Utvecklingen av handeln med vin mellan de olika medlemsstaterna, i synnerhet det stadigt stigande antalet multinationella företag inom denna sektor, och de möjligheter som ges genom förvaltningsbestämmelserna att, med eller utan stöd, utföra eller överföra aktiviteter i eller till andra områden än de där produkterna odlats, vittnar om vinmarknadernas inbördes beroende. Detta förhållande nödvändiggör en bättre harmonisering av kontrollmetoderna och ett närmare samarbete mellan de olika kontrollmyndigheterna.
- (12) För ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av vinsektorns bestämmelser är det centralt att den behöriga myndigheten i en medlemsstat på begäran kan få samarbeta med den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Regler bör fastställas för sådant samarbete.
- (13) Mot bakgrund av den komplicerade karaktären i vissa ärenden och behovet av snabba åtgärder, är det synnerligen viktigt att en behörig myndighet som har lämnat en ansökan om assistans, efter överenskommelse med den behöriga myndighet till vilken ansökan lämnats, kan låta tjänstemän den själv utser delta i undersökningarna.
- (14) I fall av allvarliga risker för bedrägeri eller av bedrägeri som berör en eller flera medlemsstater måste de olika behöriga myndigheterna på egen hand tillgripa det förfarande som kallas spontan assistans.
- (15) Mot bakgrund av att den information som utbyts enligt denna förordning är av konfidentiell natur, bör den sekretessbeläggas i handels- och yrkesmässigt hänseende.
- (16) Genom förordning (EEG) nr 2348/91 inrättas en analysdatabas vid Gemensamma forskningscentret (GFC) för att harmonisera kontrollanalyserna i hela gemenskapen. Denna skall från medlemsstaterna erhålla prov och analysrapporter. Bestämmelserna för denna organisationsstruktur bör tillämpas även här och mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts sedan den inrättades.
- (17) Tillämpandet av isotopiska referensanalysetoder bör ge en bättre kontroll av vinprodukters berikning, bör kunna påvisa vattentillsatser i dem och i förening med analysresultat om andra isotopiska kännetecken hos dem kunna verifiera om detta överensstämmer med beskrivningen av ursprunget. För att göra det lättare att tolka dessa analysmetoders resultat bör de kunna jämföras med resultat som tidigare erhållits med samma metoder och vid analyser av liknande produkter för vilka ursprung och framställning har bekräftats.
- (18) Isotopanalys av viner eller vinprodukter skall genomföras med de referensanalysetoder som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2676/90 av den 17 september 1990 om fastställande av gemensamma analysmetoder för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 761/1999 ⁽²⁾.
- (19) För att göra det lättare att tolka resultaten av de analyser, som utförs i gemenskapslaboratorier med den nödvändiga utrustningen, och för att analysresultat från olika laboratorier skall kunna jämföras, bör enhetliga regler fastställas för druvprovtagning, vinframställning och förvaring av druvprover.
- (20) För säkerställande av analysdatabasens kvalitet och jämförbarhet bör ett system med erkända kvalitetsnormer tillämpas på de laboratorier som medlemsstaterna anlitar för den isotopiska analysen av prover för databasen.
- (21) Isotopanalysen av vinprodukter och dess tolkning är komplicerade frågor. För att möjliggöra en harmoniserad tolkning av analysresultaten bör det föreskrivas att GFC:s databas blir tillgänglig för de officiella laboratorier som tillämpar denna analysmetod och på begäran även blir tillgänglig för andra offentliga organ i medlemsstaterna, samtidigt som reglerna för skydd av den personliga integriteten följs.
- (22) Förordning (EEG) nr 2347/91 innehåller bestämmelser om tagning av prover för leverans till ett officiellt laboratorium i en annan medlemsstat och innehåller allmänna bestämmelser om tagning av prover som skall isotopanalyseras. Dessa förfaranden bör därför tillämpas även här och provtagning för gemenskapens databas bör betraktas som ett specialfall, där vinproduktsprover tas i direkt samarbete mellan myndigheterna.
- (23) För att säkerställa att kontrollerna utförs objektivt är det viktigt att kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörer från en medlemsstats behöriga myndighet får begära av en behörig myndighet i en annan medlemsstat att den utför provtagningar. Den inspektör som gör en sådan begäran måste tillställas de insamlade proverna och även få bestämma vilket laboratorium som skall utföra analyserna.

⁽¹⁾ EGT L 272, 3.10.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 99, 14.4.1999, s. 4.

- (24) För samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter bör föreskrifter fastställas för officiell provtagning liksom för provens användning, så att de blir representativa och det blir möjligt att verifiera de officiella analysresultaten i hela gemenskapen.
- (25) För att administrativt förenkla frågan om betalningsansvar för kostnaderna för tagning och avsändning av prov, analytiska och organoleptiska undersökningar och medverkan av sakkunniga, bör den principen fastställas att dessa kostnader skall bäras av den myndighet som har beställt provtagningen eller begärt sakkunnigmedverkan.
- (26) Bevisvärdet bör närmare anges för de uppgifter som erhållits i samband med kontroller enligt den här förordningen.
- (27) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen bör medlemsstaterna fastställa påföljder att tillämpas på överträdelser av vinbestämmelserna. Sådana påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och får inte försvåra tillämpningen av gemenskapsrätten genom hänvisning till överträdelser som anges i nationell lagstiftning.
- (28) För att få en normal kontroll och provtagning på vingårdarnas druvor är det viktigt att föreskriva att de som berörs inte får försvåra de kontroller som de utsätts för utan att de bör underlätta provtagningen och bidra med de uppgifter som krävs för tillämpningen av den här förordningen.
- (29) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommitten för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kontroller och påföljder

1. I denna förordning fastställs särskilda tillämpningsföreskrifter för kontroll och påföljder inom vinsektorn.
2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av
 - särskilda bestämmelser om kontakterna mellan medlemsstaterna avseende bekämpning av bedrägerier inom vinsektorn så länge dessa underlättar tillämpningen av denna förordning,
 - regler för
 - straffrättsligt förfarande eller ömsesidigt juridiskt bistånd mellan medlemsstaterna i straffrättsliga frågor,
 - förfarandet för administrativa påföljder.

AVDELNING I

KONTROLLER SOM SKALL UTFÖRAS AV MEDLEMSSTATERNA

Artikel 2

Principer

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att gemenskapens tillämpningsbestämmelser och nationella tillämpningsbestämmelser för vinsektorn efterlevs.
2. Medlemsstaterna skall genomföra administrativa kontroller och kontroller på plats för att se till att efterlevnaden av kraven kontrolleras på ett effektivt sätt.
3. Beroende på typen av stöd skall medlemsstaterna fastställa de metoder och medel som skall användas för kontrollen samt vilka personer som skall kontrolleras.
4. Kontrollerna skall utföras systematiskt eller genom stickprov. Om kontrollerna utförs genom stickprov skall medlemsstaterna genom antalet, arten av och frekvensen av kontrollerna säkerställa att de är representativa för hela medlemsstaten och står i förhållande till den kvantitet vinprodukter som saluförs eller innehas i avsikt att saluföras.

Artikel 3

Kontrollmyndigheter

1. Om en medlemsstat utser flera behöriga myndigheter för att kontrollera att bestämmelserna inom vinsektorn efterlevs skall den säkerställa att dessa samordnar sitt arbete.
2. Varje medlemsstat skall utse en enda kontaktinstans som skall sköta förbindelserna med övriga medlemsstater och med kommissionen. Denna kontaktinstans skall framför allt vidarebefordra och ta emot ansökningar om samarbete för tillämpningen av denna avdelning och representera den medlemsstat som den tillhör gentemot de övriga medlemsstaterna eller kommissionen.
3. Kommissionen skall sörja för att de uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med artikel 72.2. i förordning (EG) nr 1493/1999 regelbundet sprids på lämpligt sätt.

Artikel 4

Kontrollpersonalens befogenheter

- Varje medlemsstat skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta arbetet för de behöriga myndigheternas personal. Den skall särskilt sörja för att denna personal, i tillämpliga fall tillsammans med personal från andra organ som fått befogenhet till detta
- har tillträde till vinodlingarna, vinframställnings- och lagringsanläggningarna, anläggningarna för bearbetning av produkter från vinsektorn samt transportmedlen för dessa produkter,

- har tillträde till affärs- eller lagerlokalerna och till transportmedlen hos var och en som innehar i avsikt att sälja, eller som saluför eller transporterar produkter från vinsektorn eller produkter som kan tänkas komma till användning inom vinsektorn,
- får möjlighet att inspektera produkterna från vinsektorn och ämnen eller produkter som kan komma till användning vid framställningen av sådana produkter,
- kan ta prover av produkter från vinsektorn, ämnen eller produkter som kan komma till användning vid framställningen av sådana produkter liksom produkter som innehåller i avsikt att säljas, som saluförs eller transporteras,
- får möjlighet att i kontrollsyfte kontrollera räkenskaper eller andra dokument och låta ta kopior av eller utdrag ur dessa dokument,
- får vidta lämpliga säkerhetsåtgärder i samband med framställning, lagring, transport, beteckning, presentation och försäljning av en produkt från vinsektorn eller en produkt som kan komma till användning vid framställningen av en sådan produkt, när det finns en välgrundad misstanke om att det begåtts en allvarlig överträdelse av gemenskapens lagstiftning, särskilt om överträdelsen är uppsåtlig eller om det föreligger risk för folkhälsan.

Artikel 5

Produktionskapaciteten

1. I syfte att iaktta bestämmelserna om produktionskapacitet i avdelning II i förordning (EG) nr 1492/1999 skall medlemsstaterna, allt efter behov, använda vinodlingsregistret eller den grafiska referensbasen enligt rådets förordning (EEG) nr 2392/86 ⁽¹⁾.

För slutgiltig nedläggning samt omstruktureringar och omställningar som får gemenskapsstöd skall kontroller på plats systematiskt genomföras. Denna kontroll skall omfatta de vinarealer som blivit föremål för stödansökan.

2. Kontrollen av att förbudet mot nyplantering enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 efterlevs skall ske med hjälp av den grafiska referensbas som upprättats i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 2392/86.

De medlemsstater som inte har tillgång till någon grafisk referensbas skall före den 1 januari 2001 meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits för att försäkra sig om att förbudet mot nyplantering efterlevs.

AVDELNING II

GEMENSKAPENS KONTROLLSYSTEM

Artikel 6

Kommissionens särskilda inspektörskår

1. Kommissionens särskilda inspektörer enligt artikel 72.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 får medverka vid kontroller som fastställs av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Kontroller skall utföras enligt artikel 9.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽²⁾.

Kommissionen kan anmoda en medlemsstat

- att lämna uppgifter om vilka kontroller som planeras,
- att genomföra kontroller vid vilka kommissionens inspektörer kan medverka.

Medlemsstaternas inspektörer skall alltid ansvara för genomförandet av de kontroller som avses i första och andra stycket.

2. I sin verksamhet skall kommissionens särskilda inspektörer ha de rättigheter och befogenheter som anges i artikel 4 första, andra, tredje och femte strecksatserna, med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av kontrollerna i fråga.

Kommissionens särskilda inspektörer skall vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och den praxis för yrket som gäller i den aktuella medlemsstaten samt iaktta tystnadsplikt.

3. Efter varje kontroll som genomförts skall kommissionen till kontaktinstansen i den berörda medlemsstaten överlämna en rapport med resultaten från de särskilda inspektörerna. Denna rapport skall innehålla uppgifter om varje svårighet som tillstött och de överträdelser av gällande bestämmelser som konstaterats.

AVDELNING III

SAMVERKAN MELLAN KONTROLLINSTANSENA

Artikel 7

Begäran om assistans

1. När en behörig myndighet i en medlemsstat företar kontroller i den egna medlemsstaten kan den begära information från kommissionen eller från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat som kan antas vara direkt eller indirekt berörd.

Kommissionen skall alltid underrättas när den produkt som kontrolleras enligt första stycket har sitt ursprung i tredje land och när saluföringen av denna produkt kan vara av särskilt intresse för andra medlemsstater.

Den myndighet som har fått en begäran om assistans skall lämna all sådan information som kan medverka till att den myndighet som begär assistans kan fullgöra sina uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 208, 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Efter väl grundad begäran av den assistanssökande myndigheten skall den myndighet som erhållit ansökan utföra, eller vidta nödvändiga åtgärder för att utföra, en särskild övervakning eller kontroll i syfte att nå det mål som efterfrågas.

3. Den myndighet som tillfrågats om assistans skall handla som om den handlade för egen räkning.

4. Den myndighet som anhållit om assistans kan i samförstånd med den myndighet varifrån hjälp begärts utse inspektörer för att

- antingen, hos de administrativa myndigheterna i den medlemsstat från vilken assistans begärts inhämta information om tillämpningen av bestämmelserna inom vinsektorn eller om kontrollåtgärder, inbegripet kopiering av transportdokument, andra dokument eller utdrag ur register,
- eller närvara vid den övervakning eller de kontroller som begärts i enlighet med punkt 2 efter att i god tid före genomförande av övervakningen eller kontrollerna ha meddelat den myndighet som mottagit begäran.

De kopior som avses i första strecksatsen får endast göras med tillåtelse från den behöriga myndighet som erhållit begäran.

Inspektörerna från den behöriga myndighet som erhållit begäran om assistans skall vid varje tillfälle ansvara för genomförandet av kontrollerna.

Inspektörerna från den behöriga myndighet som begär assistans skall

- uppvisa en skriftlig fullmakt av vilken deras identitet och befogenheter framgår,
- med förbehåll för de begränsningar som medlemsstaterna fastställt för sina egna inspektörer vid utförandet av de ifrågakommande kontrollerna, ha följande rättigheter:
 - Tillträdesrätter enligt artikel 4 första och andra strecksatserna.
 - Rätt till information om resultaten av de kontroller som utförts av inspektörerna från den myndighet som erhållit begäran enligt artikel 4 tredje och femte strecksatserna;
- vid kontrollerna uppträda på ett sätt som är förenligt med de regler och den praxis för yrket som gäller i den aktuella medlemsstaten samt iakttä tystnadsplikt.

5. Framställningar enligt denna artikel skall överlämnas till den anmodade myndigheten i den berörda medlemsstaten via dess kontaktinstans. Samma sak gäller för

- svar på sådana framställningar,
- meddelanden om tillämpningen av punkterna 2 och 4 i denna artikel.

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna, för att effektivisera och påskynda sitt samarbete tillåta att en behörig myndighet

- vänder sig direkt till en behörig myndighet i en annan medlemsstat med sina motiverade framställningar eller meddelanden,
- svarar direkt på motiverade framställningar eller meddelanden från en behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Spontan assistans

Om en medlemsstats behöriga myndighet har anledning att misstänka eller får veta att

- en produkt som förtecknas i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte är i överensstämmelse med bestämmelserna för vinsektorn eller att oegentligheter förekommit för att erhålla eller saluföra en sådan produkt, och
- denna överträdelse av bestämmelserna är av särskilt intresse för en eller flera medlemsstater och av sådan natur att den kan leda till administrativa åtgärder eller rättsliga förfaranden,

skall den behöriga myndigheten via den kontaktinstans som den tillhör omedelbart meddela detta till den berörda medlemsstatens kontaktinstans och kommissionen.

Artikel 9

Gemensamma bestämmelser

1. Den information som avses i artikel 7.1 och artikel 8 skall åtföljas av och snarast möjligt kompletteras med dokument eller andra bevis samt uppgifter om varje administrativ åtgärd eller rättsligt förfarande och skall särskilt avse den berörda produktens

- sammansättning och organoleptiska egenskaper,
- beteckning och presentation,
- överensstämmelse med de regler som fastställts avseende framställning och saluföring.

2. De kontaktinstanser som berörs av ett fall för vilket det ömsesidiga assistansförfarandet påbörjats, skall omedelbart informera varandra om

- hur undersökningen fortskrider,
- administrativa följder eller tvister i samband med förfarandena i fråga.

3. Resekostnader som uppkommit i samband med tillämpningen av artikel 7.2 och 7.4 skall bäras av

- den medlemsstat som har utsett en tjänsteman för att utföra de åtgärder som avses i föregående punkter, eller
- gemenskapens budget efter en begäran från kontaktinstansen i den berörda medlemsstaten, om kommissionen i förväg uttryckligen fastställt att den aktuella kontrollen ligger i gemenskapens intresse.

AVDELNING IV

ANALYS DATABAS

Artikel 10

Databasens syfte

1. En databas för resultaten av analyser av produkter inom vinsektorn skall förvaltas av Gemensamma forskningscentret (GFC).

2. Databasen skall innehålla uppgifter som har erhållits genom isotopanalys av beståndsdelarna etanol och vatten i vinprodukter enligt de referensanalysmetoder som beskrivs i förordning (EEG) nr 2676/90.

3. Databasen skall bidra till en enhetlig tolkning av de resultat som de officiella laboratorierna i medlemsstaterna erhåller genom att använda de referensanalysmetoder som beskrivs i förordning (EEG) nr 2676/90.

Artikel 11

Prov

1. För databasen skall prov med färska druvor som skall analyseras tas ut, behandlas och bearbetas till vin enligt anvisningarna i bilaga I.

2. Proven av färska druvor skall tas från vinodlingar inom ett vinodlingsområde där förhållandena vad avser jordmån, läge, metoder för beskärning och uppbinding, sorter, vinstockarnas ålder samt odlingsmetoder är väl kartlagda.

Varje år skall minst följande antal prov tas för databasen:

- 400 prov i Frankrike.
- 400 prov i Italien.
- 200 prov i Tyskland.
- 200 prov i Spanien.
- 50 prov i Portugal.
- 50 prov i Grekland.
- 50 prov i Österrike.
- 4 prov i Luxemburg.
- 4 prov i Förenade kungariket.

Vid fördelningen av de prov som skall tas skall vinarealernas geografiska läge i dessa medlemsstater beaktas.

Varje år skall minst 25 % av proven tas från samma vinarealer där prov togs föregående år.

3. Proven skall analyseras enligt de metoder som beskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 på de laboratorier som utsetts av medlemsstaterna. De utsedda laboratorierna skall uppfylla de allmänna kriterier för provningslaboratorier som fastställs i Europastandard EN 45001 eller standarden ISO/IEC 17025, och särskilt delta i ett system för kvalitetsprövning som omfattar metoderna för isotopanalys.

4. En analysrapport skall utformas enligt bilaga III. För varje prov skall ett faktablad utarbetas enligt bilaga II.

5. En kopia av analysrapporten inbegripet resultaten och tolkningen av analyserna tillsammans med en kopia av faktabladet skall skickas till GFC.

6. Medlemsstaterna och GFC skall se till

- att uppgifterna i analysdatabasen bevaras,
- att minst ett kontrollprov av varje prov som skickas till GFC för analys bevaras i minst tre år från tidpunkten för provtagningen,
- att databasen endast används för att kontrollera tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna och de nationella bestämmelserna inom vinsektorn eller för statistiska eller vetenskapliga ändamål,
- att åtgärder vidtas för att skydda uppgifterna i databasen, framförallt mot stöld och manipulation,
- att de berörda personerna utan onödiga förseningar eller kostnader får tillgång till den information i databasen som berör dem för att eventuella felaktiga uppgifter skall kunna rättas till.

Artikel 12

Isotopanalyser

1. De medlemsstater som framställer vin och som inte har den utrustning som behövs för att utföra isotopanalyser skall skicka sina prov till GFC för analys. I sådana fall får de utse ett behörigt organ som skall ha befogenhet att förfoga över dessa uppgifter.

2. De medlemsstater som utför egna isotopanalyser av vinprodukter skall skicka minst 10 % av proven för kontrollanalys till GFC eller något annat laboratorium som officiellt utsetts av GFC.

Artikel 13

Rapportering av resultat

1. Uppgifterna i databasen skall på begäran tillhandahållas de laboratorier som för detta syfte utsetts av medlemsstaterna.

2. I vederbörligen motiverade fall får de uppgifter som avses i punkt 1, om de är representativa, på begäran användas av andra officiella organ i medlemsstaterna.

3. Rapportering av uppgifter får bara omfatta de relevanta analysuppgifter som behövs för att tolka en analys som gjorts på ett prov med liknande egenskaper och ursprung. Till alla inrapporterade uppgifter skall bifogas en påminnelse om minikraven för att få tillgång till databasen.

Artikel 14

Iakttagande av förfaranden

Medlemsstaterna skall säkerställa att de resultat av isotopanalyser som lagras i deras egna databaser har erhållits genom analyser av prov som tagits och behandlats enligt bestämmelserna i denna avdelning.

AVDELNING V

INSAMLING AV PROVER I KONTROLLSYFTE

Artikel 15

Begäran om insamling av prover

1. I samband med tillämpningen av avdelningarna II och III kan kommissionens särskilda inspektörer eller inspektörerna vid en behörig myndighet i en medlemsstat, begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samlar in prover i enlighet med tillämpliga bestämmelser i den medlemsstaten.
2. Den myndighet som gör en sådan begäran skall förfoga över de insamlade proverna och även få bestämma vilket laboratorium som skall utföra analyserna.
3. Proverna skall samlas in och behandlas enligt anvisningarna i bilaga IV.

Artikel 16

Kostnader för uttagning, avsändning och analys av prov

1. Kostnaderna för uttagning, behandling och avsändning av prov och för analytiska och organoleptiska undersökningar skall bäras av den myndighet i medlemsstaten som har beställt provtagningen. Kostnaderna skall beräknas enligt gällande taxa i den medlemsstat i vilken dessa åtgärder har vidtagits.
 2. Kostnaderna för avsändning av de prov som avses i artikel 12 i till GFC eller till något annat laboratorium som utsetts av GFC för analys med isotopmetoder skall bäras av gemenskapen.
- För medlemsstater som saknar laboratorier med utrustning för vinanalys med isotopmetoder skall gemenskapen betala kostnaderna för avsändning till GFC av alla de prov som skall tas enligt artikel 14.1.

AVDELNING VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Bevisvärde

De uppgifter som vid tillämpningen av denna avdelning kommit till kommissionens särskilda inspektörers eller till en medlemsstats behöriga myndighets kännedom kan återopas av

behöriga myndigheter i övriga medlemsstater eller av kommissionen. I sådana fall skall uppgifterna inte anses ha mindre betydelse bara för att de inte kommer från den berörda medlemsstaten.

Artikel 18

Påföljder

Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 eller i förordningar som antagits för tillämpningen av denna skall medlemsstaterna besluta om ett system för påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna för vinsektorn och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att påföljderna verkställs. Sådana påföljder skall vara effektiva, stå i proportion till sina syften och skall ha lämplig avskräckande effekt.

Artikel 19

Personer som omfattas av kontrollerna

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar av sådana personer vars verksamhet kan omfattas av de kontrollåtgärder som avses i denna förordning får inte hindra genomförandet av dessa kontroller utan skall underlätta genomförandet av dessa.
2. Vinodlare från vars areal tjänstemän från en behörig myndighet samlar in prov
 - får inte på något sätt hindra insamlingen av prov, och
 - skall förse tjänstemännen med de upplysningar som krävs enligt denna förordning.

Artikel 20

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 2347/91 och (EEG) nr 2348/91 upphör att gälla.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Anvisningar för insamling, behandling samt bearbetning till vin av färska druvor som skall analyseras med de isotopmetoder som avses i artikel 11

I. INSAMLING AV DRUVOR

- A. Varje prov skall innehålla minst 10 kg mogna, felfria druvor av samma sort. Proven får inte tas efter dagdagg och inte efter regn. Druvorna får inte vara våta. De skall plockas i det skick de påträffas.

Proverna skall insamlas när druvorna på den aktuella vinarealen skördas. De insamlade druvorna skall vara representativa för hela vinarealen. De färska druvproven, eventuellt bearbetade till druvmust, får förvaras nedfrysta fram till vinframställningen.

Medlemsstaterna kan fastställa att prov som tas på deras territorium skall överstiga 10 kg, om detta är motiverat med hänsyn till det vetenskapliga samarbetet mellan flera laboratorier.

- B. När proverna samlas in skall ett faktablad utarbetas. Faktabladet skall omfatta två delar, nämligen del I om insamlingen av druvor och del II om vinframställningen. Faktabladet skall förvaras tillsammans med provet och åtfölja detta under hela transporten. Det skall uppdateras genom att uppgifter förs in för varje behandling som provet genomgår.

Faktabladet för provtagningen skall utarbetas i enlighet med del I i frågeformuläret i bilaga II.

II. VINFRAMSTÄLLNING

- A. Den behöriga myndigheten eller ett av denna bemyndigat organ skall utföra vinframställningen, i möjligaste mån under förhållanden som är jämförbara med de förhållanden som normalt råder inom det produktionsområde som provet är representativt för. Vinframställningen skall leda till att allt socker omvandlas till alkohol, dvs. att restsockerhalten är lägre än 2 g/l. Så snart vinet klarnat och stabiliserats med hjälp av svaveldioxid skall det tappas på 75 cl-flaskor som förses med etikett.

- B. Faktabladet för vinframställningen skall utarbetas i enlighet med del II i frågeformuläret i bilaga II.
-

BILAGA II

Frågeformulär för insamling av druvprov och framställning av vin av dessa för analys med isotopmetoder

DEL I

1. *Allmänna uppgifter*
 - 1.1 Provnnummer:
 - 1.2 Namn och befattning på den tjänsteman eller annan person med befogenhet att utföra provtagningar, som tagit proverna:
 - 1.3 Namn och adress till den behöriga myndighet som ansvarar för provtagningen:
 - 1.4 Namn och adress till den behöriga myndighet som ansvarar för vinframställningen och avsändningen av provet, om det inte är samma myndighet som avses i punkt 1.3:
2. *Allmän beskrivning av provet*
 - 2.1 Ursprung (land, område):
 - 2.2 Skördeår:
 - 2.3 Vinstockssort:
 - 2.4 Druvfärg:
3. *Beskrivning av vinarealen*
 - 3.1 Vinodlarens namn och adress:
 - 3.2 Vinarealens läge:
 - Kommun:
 - Ort:
 - Nummer i fastighetsregistret:
 - Breddgrad, längdgrad:
 - 3.3 Jordmån (t.ex. kalkhaltig, lerhaltig, kalk- och lerhaltig, sandig):
 - 3.4 Terrängförhållanden (t.ex. sluttning, slät mark, solförhållanden etc.):
 - 3.5 Antal vinstockar per hektar:
 - 3.6 Vinarealens ungefärliga ålder (mindre än 10 år, 10–25 år, mer än 25 år):
 - 3.7 Höjd:
 - 3.8 Metod för beskärning och uppbinding av vinstockarna:
 - 3.9 Vintyp som normalt framställs av druvorna (bordsvin, kvalitetsvin fso etc.):
4. *Uppgifter om vinskörden och musten*
 - 4.1 Beräknad skörd per hektar för den skördade arealen:
 - 4.2 Druvornas sundhetstillstånd (t.ex. felfria, ruttna), med uppgift om huruvida druvorna var torra eller våta vid provtagningen:
 - 4.3 Datum för provtagningen:
5. *Väderförhållande före skörden*
 - 5.1 Konstaterad nederbörd under de tio dagarna närmast före skörden: ja/nej.
Om ja, bifoga kompletterande uppgifter om sådana finns.
6. *Konstbevattnade vinarealer. Om odlingen konstbevattnas:*
 - 6.1 Datum för senaste bevattning:

(Stämpel av den behöriga myndighet som ansvarar för provtagningen samt underskrift med namnförtydligande och befattning för den person som tagit proverna)

DEL II

1. *Vinframställning*
 - 1.1 Druvprovets vikt i kg:
 - 1.2 Pressningsmetod:
 - 1.3 Framställd mängd must:
 - 1.4 Mustens egenskaper:
 - Uppmätt brytningsindex:
 - Total syrahalt uttryckt i g/l vinsyra:
 - 1.5 Behandling av musten (t.ex. dekantering eller centrifugering):
 - 1.6 Tillsats av jäst (jästtyp). Ange om spontan jäsning ägt rum:
 - 1.7 Jäsningstemperatur, cirka:
 - 1.8 Metod för att bestämma jäsningsprocessens avslutning:
 - 1.9 Behandling av vinet (t.ex. omdragning):
 - 1.10 Tillsats av svaveldioxid i mg/l:
 - 1.11 Analys av det framställda vinet:
 - Total och verklig alkoholhalt i volymprocent:
 - Total torrs substanshalt:
 - Reducerande socker uttryckt i gram invertsocker per liter:
2. *Kronologisk översikt över vinframställningen av druvprovet*

Datum för

 - insamling av provet:
 - pressning:
 - jäsningens början:
 - jäsningens slut:
 - separering av vinet från bottensatsen:
 - diverse tillsatser av svaveldioxid:
 - tappning på flaskor:
 - avsändning till ett laboratorium specialiserat på isotopanalys:
 - i förekommande fall, avsändning till GFC:

Datum för ifyllande av del II:

(Stämpel av den behöriga myndighet som framställt vinet och underskrift av ansvarig befattningshavare)

BILAGA III

ANALYSRAPPORT

Prov av vin och vinprodukter som analyserats med den isotopmetod som beskrivs i bilagan till förordning (EEG) nr 2676/90 och som skall registreras i GFC:s isotopdatabas

I. ALLMÄNNA UPPGIFTER

1. Land:
2. Provnnummer:
3. Årgång:
4. Vinstockssort:
5. Vinets klassificering:
6. Vinodlingsområde/distrikt:
7. Namn och adress på det laboratorium som är ansvarigt för resultaten:
8. Prov för kontrollanalys hos GFC: ja/nej

II. METODER OCH RESULTAT

1. Vin

- 1.1 Alkoholhalt i volymprocent: % vol.
- 1.2 Total torrs substanshalt: g/l
- 1.3 Reducerande socker: g/l
- 1.4 Total syrahalt uttryckt som vinsyra: g/l
- 1.5 Total svaveldioxid: mg/l

2. Destillation av vin för SNIF-NMR

- 2.1 Beskrivning av destillationsapparat:
- 2.2 Det destillerade vinets volym/destillatets vikt:

3. Analys av destillatet

- 3.1 Vattenhalt: % (w/w)
(Metod: Karl-Fischer/densitetsmätning)
- 3.2 Halt av andra flyktiga ämnen än etylalkohol: % (w/w)
(Metod: analys med gaskromatografi med lämplig kapillärkolonn)
- 3.3 Etylalkoholhalt i vindestillatet:
 $t_m D = 1 - [\text{vattenhalt \% (w:w)}]/100$

4. Analys av N,N-tetrametylurinämne

- 4.1 Vattenhalt: % (w/w)
- 4.2 N, N-tetrametylurinämnets renhet: % (w/w)
(Metod: analys med gaskromatografi med lämplig kapillärkolonn)

5. Resultat av isotopförhållandet för deuterium i etanol mätt genom NMR

- 5.1 $(D/H)_I$ = ppm standardavvikelse:
- 5.2 $(D/H)_{II}$ = ppm standardavvikelse:
- 5.2 $(D/H)_{QW}$ = ppm standardavvikelse:
- 5.4 $(D/H)_{TMU}$ = ppm standardavvikelse:
- 5.5 "R" = standardavvikelse:

6. NMR parametrar

Observerad frekvens:

Minne:

Antal avsökningar:

Antal mätningar:

Uppsamlingsstid:

Pulsvinkel 90°: ; 01: ; 02:

Frånkopplingsstyrka:

Temperatur: °C

Exponentiell multiplikation: Hz

Baslinjekorrigerings: ja/nej

Zero filling: ja/nej

7. Resultatet av isotopförhållandet $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ i vin $\delta^{18}\text{O}$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Antal bestämningar:

Standardavvikelse:

8. Jämviktsparametrar

Automatisk jämviktsinställning: ja/nej

Jämviktstemperatur: °C

Provolym: ml

Jämviktsskolvens volym: ml

Tid för jämviktsinställning: timmar

BILAGA IV

Provtagning som ett led i samverkan mellan kontrollinstanserna

1. Vid provtagning på vin, druvmust eller annan flytande vinprodukt inom ramen för samverkan mellan kontrollinstanserna skall den behöriga myndigheten förvisa sig om
 - att proven, vad gäller produkter i behållare som rymmer högst 60 l och som lagras i ett och samma parti, är representativa för hela partiet,
 - att proven, vad gäller produkter i behållare med en nominell volym av mer än 60 l, är representativa för innehållet i den behållare som proven har tagits ifrån.

2. Provtagning skall ske genom att produkten i fråga hålls i minst fem rena behållare, var och en med en nominell volym av minst 75 cl. När det gäller de produkter som avses i punkt 1 första strecksatsen kan provtagning också ske genom att minst 5 behållare som rymmer minst 75 cl tas ut från det parti som skall undersökas.

När prov av destillerat vin skall analyseras med kärnmagnetisk resonans av deuterium skall behållarna som proven förvaras i ha en nominell volym av 25 cl, men om proven skall skickas från ett officiellt laboratorium till ett annat är 5 cl tillräckligt.

Proven skall tas och behållarna skall vid behov förslutas och förseglas i närvaro av en företrädare för den anläggning där provet tas eller en företrädare för transportföretaget, om provet tas under transporten. Om ingen företrädare finns närvarande skall detta anges i den rapport som avses i punkt 4.

Varje prov skall förses med en engångsförslutning tillverkad av inert material.

3. Varje prov skall förses med en etikett enligt del A i bilaga V.

Om behållaren är så liten att det inte är möjligt att förse den med den föreskrivna etiketten skall behållaren märkas med ett outplånligt nummer och de obligatoriska uppgifterna lämnas på ett separat blad.

Företrädaren för den anläggning där provtagningen har ägt rum eller företrädaren för transportföretaget skall uppmanas att underteckna etiketten eller, i förekommande fall, bladet.

4. Den tjänsteman som av den behöriga myndigheten har bemyndigats att utföra provtagningen skall upprätta en skriftlig rapport där han antecknar alla observationer som han anser vara av betydelse för bedömningen av proven. Han skall i rapporten anteckna eventuella uppgifter som har lämnats av företrädaren för transportföretaget eller för den anläggning där provtagningen har ägt rum samt be om företrädarens namnteckning. Han skall ange storleken av den produktmängd som provet tagits ifrån. Om han nekas de namnteckningar som avses ovan och i punkt 3 tredje stycket, skall detta anges i rapporten.
5. Vid varje provtagning skall ett av proven behållas som kontrollprov på den anläggning där provtagningen skett och ytterligare ett hos den myndighet till vilken den tjänsteman som tagit proverna hör. Tre av proven skall skickas till ett officiellt laboratorium för analytisk eller organoleptisk undersökning. Där skall ett av proven analyseras. Ytterligare ett skall behållas som kontrollprov. Kontrollproven skall sparas i minst tre år efter provtagningen.
6. Provförsändelsen skall på förpackningens utsida förses med en röd etikett enligt förlagan i del B i bilaga V. Etiketten skall ha formatet 50 × 25 mm.

Innan proven avsänds skall den behöriga myndigheten i den avsändande medlemsstaten stämpla paketet på utsidan, så att stämpeln delvis täcker den röda etiketten.

BILAGA V

A. Etikett med uppgifter om provet enligt punkt 3 i bilaga IV.

1. Obligatoriska uppgifter:

- a) Namn och adress (inbegripet medlemsstaten) till den behöriga myndighet som har beställt provtagningen.
- b) Provets serienummer.
- c) Datum för provtagningen.
- d) Namn på den tjänsteman som av den behöriga myndigheten har fått befogenhet att utföra provtagningen.
- e) Namn och adress till den anläggning där provet har tagits.
- f) Beteckning på den behållare varifrån provet har tagits (dvs. numret på behållaren, numret på flaskpartiet etc.).
- g) Beskrivning av produkten, inklusive odlingsområdet, skördeåret, den verkliga eller möjliga alkoholhalten och, om möjligt, vinstockssorten.
- h) Följande anmärkning: "Kontrollprovet får endast undersökas av ett laboratorium med tillstånd att utföra kontrollanalyser. Det är straffbart att bryta förseglingen."

2. Anmärkningar.

3. Minimistorlek: 100 mm × 100 mm.

B. Mall för den röda etikett som avses i punkt 6 i bilaga IV.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

Produkter som skall genomgå analytisk och organoleptisk undersökning enligt förordning (EG) nr 2729/2000

KOMMISSIONENS BESLUT nr 2730/2000/EKSG**av den 14 december 2000****om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm med ursprung i Folkrepubliken Kina och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG av den 28 november 1996 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen ⁽¹⁾, ändrat genom beslut nr 1000/1999/EKSG ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom kommissionens beslut nr 1238/2000/EKSG ⁽³⁾ (nedan kallat beslutet om preliminär tull) har det införts en preliminär antidumpningstull på import av koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm enligt KN-nummer ex 2704 00 19 med ursprung i Folkrepubliken Kina.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter underrättelsen om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av de preliminära åtgärderna lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten. I enlighet med artikel 6.5 i beslut nr 2277/96/EKSG (nedan kallat grundbeslutet) gavs alla parter som begärde det möjlighet att bli hörda.
- (3) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten. Alla berörda parter som var villiga att samarbeta i undersökningen underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera att det skulle införas slutgiltiga antidumpningstullar och att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull skulle tas ut slutgiltigt. De gavs också tillfälle att inom en viss tid framföra synpunkter efter meddelandet av dessa uppgifter.
- (4) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande, och i de fall det ansågs motiverat ändrades

de preliminära undersökningsresultaten i enlighet därmed.

- (5) Efter en förnyad genomgång av de preliminära undersökningsresultaten på grundval av de upplysningar som inhämtats efter det att beslutet om preliminär tull antagits drar kommissionen slutsatsen att de viktigaste undersökningsresultaten i det beslutet bör bekräftas, i den mån de inte ändras genom övervägandena i det här beslutet.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

- (6) Den berörda produkten definierades i beslutet om preliminär tull som koks av stenkolk i bitar med en diameter över 80 mm enligt KN-nummer ex 2704 00 19 och med ursprung i Kina. Produkten kallas vanligen för gjuterikoks och framställs i olika kvaliteter med, särskilt, olika halt av bundet kol och olika partikelstorlek. Samtliga kvaliteter konstaterades ha samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och används för samma syfte, nämligen som bränsle i kupolugnar för framställning av gjutjärn, stenkolk, zink och bly ⁽⁴⁾.
- (7) Gjuterikoks särskildes från annan koks enligt samma KN-nummer på grundval av storleken. Kol av koks i bitar med en diameter över 80 mm ansågs nämligen vara den enda storlek som, beroende på dess höga förbränningsvärme och förmåga att bära stora vikter utan att falla samman, lämpade sig som bränsle i kupolugnar. Koks med en diameter under 80 mm, vanligen kallad masugnskoks, konstaterades vara olämplig för sådan användning. Masugnskoks används i masugnar vid framställning av stål och för andra ändamål, bland annat kemikalie- eller sockerproduktion.
- (8) Efter införandet av de provisoriska åtgärderna hävdade vissa berörda parter att det, även om 80 mm utgjorde en klar och tydlig skiljelinje, fanns exempel på att masugnskoks importerades i större styckestorlek än 80 mm och kunde ha en styckestorlek på ända upp till 100 mm. Parterna lämnade uppgifter som visade att vissa tullmyndigheter tillämpade den preliminära antidumpningstullen på både gjuterikoks och masugnskoks i bitar med en diameter över 80 mm.

⁽¹⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 122, 12.5.1999, s. 35.

⁽³⁾ EGT L 141, 15.6.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Kommissionen konstaterade att uttrycket "zink/bly" i beslutet om preliminär tull var resultatet av ett utskriftsfel och att det i stället borde stå "zink och bly".

- (9) Det bör observeras att den berörda produkten var gjuterikoks, inte masugnskoks. Eftersom masugnskoks i bitar med en diameter över 80 mm normalt har lägre styrka, är den inte avsedd att användas i kupolugnar för framställning av gjutjärn eller stenull eller för smältning av zink eller bly. Enligt vad de berörda parterna upplyste om under undersökningens gång förhöll det sig vidare så att när koks i bitar med en diameter över 80 mm men högst 100 mm importerades tillsammans med koks i bitar med en diameter av högst 80 mm, var denna senare koks avsedd att användas i masugnar och kunde normalt inte användas i kupolugnar.
- (10) Den berörda produkten bör av dessa skäl förtydligas och definieras med beaktande dels av dess fysiska egenskaper, dvs. koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm, dels av dess användning, dvs. koks av det slag som används i kupolugnar för framställning av gjutjärn och stenull och för smältning av zink och bly. Det bör alltså klargöras att masugnskoks, även om den har en styckstorlek på mer än 80 mm men högst 100 mm och importeras tillsammans med koks i bitar med en diameter på högst 80 mm, inte omfattas av detta förfarande.
- (11) De kinesiska exportörerna och tillverkarna och en importör i gemenskapen hävdade att den berörda produkt som importerades från Kina under undersökningsperioden (1 juli 1998–30 juni 1999) utgjordes av gjuterikoks i halvfabrikatform, vilken kunde betraktas som färdig gjuterikoks först efter sortering. Importören hävdade att sorteringen inte bara, så som anges i skäl 13 i beslutet om preliminär tull, gick ut på att separera koksbitar av kommersiellt intressant storlek (över 80 mm) från de mindre bitarna (högst 80 mm), utan att det var fråga om en mekanisk stabiliseringsfas, där syftet var en ytterligare sönderdelning av kluvna stycken av gjuterikoks. Sorteringen i gemenskapen utgjorde det sista viktiga steget i tillverkningskedjan och tillförde ett väsentligt mervärde, och den var därför, hävdades det, tillräckligt omfattande för att ge den gjuterikoks som importerades från Kina ändrat ursprung. Det gjordes också gällande att detta synsätt understöddes av den betydande justering för sorteringskostnader som kommissionen hade gjort i samband med beräkningen av prisunderskridandet.
- (12) Påståendet ansågs ogrundat. Mekanisk sortering är en behandling där koksstyckena separeras efter storlek eller storleksintervall, dock utan att det sker någon förändring i fråga om de grundläggande kemiska eller fysiska egenskaper som härrör från kokskolråvaran eller från framställningsmetoden. Gjuterikoks måste sorteras före den industriella slutanvändningen så att man får den önskade storleken eller det önskade storleksintervallet för kupolugnen. I regel sker sorteringen omedelbart efter förkolningen, men eftersom gjuterikoks undergår en viss naturlig försämring under lastning, transport och loss-

ning, sorteras den ofta på nytt efter sjötransporten. Det kan inte anses att den genom sorteringen erhållna gjuterikoksen får andra egenskaper och en annan sammansättning än den hade före denna åtgärd. Man kan alltså inte dra slutsatsen att icke-sorterad gjuterikoks vid gemenskapens gräns är ett halvfabrikat.

- (13) Det konstaterades dessutom att sorteringen genomsnittligt representerade mindre än 4 % av importpriset cif och att den justering som beviljats vid beräkningen av prisunderskridandet inte bara omfattade kostnaden för sortering, utan samtliga försäljnings- och finansieringskostnader som uppkommit mellan import och återförsäljning. När det gäller fastställande av varans ursprung kan man därför inte dra slutsatsen att hela beloppet för den justering som beviljats vid beräkningen av prisunderskridandet skulle vara en indikation på det mervärde som tillförts produkten efter import. Med hänsyn till detta kan det inte hävdas att den berörda produkten får gemenskapsursprung genom sorteringen.
- (14) Därför dras slutsatsen att den berörda produkten är gjuterikoks med ursprung i Kina, dvs. koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm av det slag som används i kupolugnar för framställning av gjutjärn, stenull, zink och bly. Vidare dras slutsatsen att samtliga kvaliteter av gjuterikoks är en och samma produkt, eftersom de alla har samma fysiska och kemiska egenskaper och samma användningsområde.

2. Likadan produkt

- (15) En användare hävdade att gjuterikoks som framställs i gemenskapen inte var likadan som den berörda produkten, eftersom den senare var av lägre kvalitet. Till stöd för påståendet anförde användaren att det inte utan betydande och mycket kostnadskrävande ändringar av den tekniska utrustningen skulle vara möjligt att byta mellan dessa två produkter. Några användare hävdade också att den berörda produkten var av lägre kvalitet och att den endast kunde användas om den blandades med gjuterikoks som framställts i gemenskapen, vilket visade att de inte var likadana produkter.
- (16) Kommissionen erinrar inledningsvis om att skillnader i kvalitet inte påverkar definitionen av den likadana produkten, förutsatt att de grundläggande fysiska och kemiska egenskaperna är desamma och att de två produkterna är utbytbara. Detta spørsmål har utförligt behandlats i skälen 19–21 i beslutet om preliminär tull. Kvalitetsaspekten har vidare föranlett till synes motsägelsefulla uttalanden från framför allt gjuteriernas sida. Några av dem hävdade att de inte kunde använda kinesisk gjuterikoks på grund av dess lägre kvalitet, andra gjorde gällande att kinesisk gjuterikoks var av högre kvalitet än den gjuterikoks som framställdes i gemenskapen. Denna motsägelse visar bara att slutanvändarna, även om det finns vissa allmänt vedertagna gränsvärden

i fråga om kemiska och fysiska egenskaper hos gjuterikoks, antingen kan välja den juterikoks som lämpar sig bäst för deras syften eller kan anpassa sin utrustning så att den passar en viss sorts gjuterikoks. Detta bekräftas av det faktum att det finns slutanvändare som har övergått från att använda gjuterikoks som framställts i gemenskapen till att utnyttja kinesisk juterikoks för att i vissa fall sedan återvända till den förstnämnda. Produkterna är därför klart och tydligt sinsemellan utbytbara, och argumentet att det behövs omfattande och dyrbara ändringar av den tekniska utrustningen är inte övertygande och bör avvisas. Att de två produkterna konkurrerar med varandra visas också av det faktum att användarna fattar sitt beslut om vilken produkt de skall köpa beroende på priset. Det förhållandet att det för specifika användare kanske inte är möjligt att byta mellan produkterna förtar inte slutsatsens giltighet.

- (17) Med hänsyn till ovanstående bekräftas slutsatserna i skälen 18–23 i beslutet om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Status som marknadsekonomi

- (18) Det företag som hade anhängit om att tillerkännas status som ett företag som bedriver sin verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status) invände mot kommissionens slutsats att dess räkenskaper inte uppfyllde kraven i artikel 2.7 c andra strecksatsen i grundbeslutet. Företaget hävdade att kommissionen hade underlåtit att undersöka huruvida dess bokföring var tillräckligt tillförlitlig för att kunna läggas till grund för fastställandet av en individuell dumpningsmarginal.
- (19) Som framhålls i skäl 26 i beslutet om preliminär tull framgick det tydligt av undersökningen att företagets bokföring inte gav en riktig bild av företagets ekonomiska ställning under undersökningsperioden, särskilt med avseende på försäljningen. Kommissionen konstaterade att räkenskaperna inte fördes regelbundet och konsekvent, vilket betydde att de var generellt otillförlitliga och inte följde internationellt accepterade redovisningsnormer. Eftersom detta är ett kriterium som skall användas när det gäller att fastställa om den berörda exportören bedriver sin verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden, måste kommissionen i enlighet med grundbeslutet avvisa företagets ansökan om att tillerkännas marknadsekonomisk status. Företaget tillhåll inga ytterligare uppgifter som kunde styrka att dess räkenskaper icke desto mindre fördes i enlighet med internationellt accepterade redovisningsnormer. Därför, och i avsaknad av uppgifter som visar att kommissionens preliminära slutsats var felaktig, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten.

2. Individuell behandling

- (20) Samma företag gjorde gällande att kommissionens slutsats att det inte åtnjöt ett rättsligt och faktiskt oberoende från staten inte var korrekt och att kommissionen inte hade påvisat att det förelåg en risk för kringgående av antidumpningsåtgärderna om företaget skulle beviljas

individuell behandling. Företaget hävdade också att det förhandlade direkt med sina kunder i gemenskapen och att det hade full kontroll över dessa transaktioner. Slutligen gjorde företaget gällande att den omständigheten att moderbolaget i Hongkong inte hade besvarat frågeformuläret inte borde ha betraktats som en brist.

- (21) Kommissionen konstaterade att företagets exportförsäljning åtminstone delvis kontrollerades av de kinesiska myndigheterna, eftersom företaget inte kunde exportera den berörda produkten i eget namn utan måste utnyttja statsägda handlare som innehade exportlicens. Undersökningen visade också att företaget inte kunde fastställa exportpriserna helt fritt, eftersom det måste betala en förmedlingsavgift till de statsägda handlarna. Den omständigheten att försäljningskontrakten förhandlades fram direkt med kunderna i gemenskapen kunde inte ensam anses tillräcklig för att påvisa det nödvändiga oberoendet från staten. Eftersom staten åtminstone delvis kontrollerade företagets exportförsäljning, var det uppenbart att det förelåg en risk för att den landsomfattande tullen skulle komma att kringgå. Företaget kunde alltså inte beviljas individuell behandling.

- (22) Det framkom klart och tydligt vid undersökningen att moderbolaget i Hongkong medverkade i marknadsföringen av den berörda produkten och i arbetet med att underlätta exporttransaktionerna. Det bör dock observeras att även om moderbolaget skulle ha besvarat kommissionens frågeformulär separat skulle inte detta ha ändrat slutsatserna i skälen 20 och 21, nämligen att exportören i Kina inte kunde påvisa att företaget var tillräckligt oberoende från staten för att vara berättigat till individuell behandling. De preliminära undersökningsresultaten i skälen 32 och 34 i beslutet om preliminär tull bekräftas därför.

3. Exportpris

- (23) De kinesiska exportörerna invände mot den metod som kommissionen hade använt för att beräkna kostnaderna för sjöfrakt och försäkringar (nedan kallade cif-kostnader) för deras exportförsäljning och ansåg att samma belopp för cif-kostnader borde ha använts för all exportförsäljning, antingen de cif-kostnader som de exporterande tillverkarna hade uppgivit eller den cif-kostnad som kommissionen hade räknat fram på grundval av de uppgifter om faktiska cif-kostnader som en av de största importörerna hade överlämnat och som kontrollerats av kommissionen.
- (24) Vid fastställandet av den preliminära dumpningsmarginalen hade kommissionen, i de fall transaktionerna gjordes på grundvalen fritt ombord (fob), beräknat cif-kostnaderna med utgångspunkt i de uppgifter om faktiska cif-kostnader som en av de största importörerna hade överlämnat och som kontrollerats av kommissionen. I de fall försäljningen skedde på grundvalen cif,

hade den använt den cif-kostnad som den berörda exportören hade uppgivit. När den slutgiltiga dumpningsmarginalen skulle fastställas gjorde kommissionen, mot bakgrund av inkomna synpunkter, en förnyad prövning av detta tillvägagångssätt. Det konstaterades att den cif-kostnad som den berörda exportören hade uppgivit för försäljning som skedde på grundvalen cif i själva verket var för höga och inte borde beaktas. Följaktligen, och eftersom det inte lämnats någon bevisning för att de av importören uppgivna faktiska cif-kostnaderna skulle vara otillförlitliga eller oriktiga, ansåg kommissionen att de kostnaderna borde tillämpas på alla de kinesiska exporttransaktioner som hade anmälts.

4. Jämförelse

4.1 Transportkostnader

- (25) En kinesisk exportör hävdade att, med hänsyn till företagets geografiska belägenhet nära hamn, dess egna transportkostnader borde ha använts för att beräkna priserna fob i Förenta staterna, som valts som jämförbart land. De två andra kinesiska exportörerna begärde att genomsnittet av den tredje exportörens transportkostnader och den kostnad för inrikes transport som konstaterats i det jämförbara landet skulle användas.
- (26) Kostnader och priser i ett land som inte är en marknads ekonomi förvrängs genom statliga ingripanden och avspeglar därför inte normala marknadssignaler. Detta gäller också i fråga om transportkostnader, vilket är skälet till att den kinesiska exportörens faktiska transportkostnader inte användes utan de faktiska, kontrollerade transportkostnaderna hos producenterna i det jämförbara landet. Argumentet att kommissionen i fråga om en av de kinesiska tillverkarna hade kontrollerat dessa kostnader inom ramen för undersökningen avseende marknadsekonomisk status är irrelevant, eftersom inget företag tillerkändes sådan status i denna undersökning. Förslaget om att använda den ovannämnda exportörens transportkostnad måste därför avvisas.
- (27) Kommissionen undersökte vidare om det var lämpligt att jämföra normalvärdet med exportpriset fob. Därvid beaktades den omständigheten att avståndet mellan produktionsanläggningarna och hamnen i exportlandet i vissa fall var betydande. För det slutgiltiga fastställandet ansågs det därför skäligt att grundvalen för jämförelsen ändrades till priset fritt fabrik. Exportpriset justerades med hänsyn till detta. I avsaknad av andra tillförlitliga uppgifter i detta avseende användes som grundval för beräkningen av justeringen den lägsta faktiska inrikes transportkostnad som konstaterats på den amerikanska inhemska marknaden.

4.2 Produktionsprocess

- (28) De kinesiska exportörerna upprepade sitt krav på en justering för skillnader i produktionsprocessen. De hävdade att deras produktionsprocess var mindre kapitalintensiv än den som användes i det jämförbara landet,

Förenta staterna, där man använde mera sofistikerade ugnar.

- (29) Kommissionen brukar normalt bevilja en justering för komparativa fördelar när det gäller skillnader i produktionsprocessen mellan ett land som inte är en marknads ekonomi och det berörda jämförbara landet. Sådana justeringar kan emellertid inte beviljas selektivt för vissa kostnadselement som kanske inte ger en representativ bild totalt sett.

4.3 Komparativa fördelar

- (30) De kinesiska exportörerna framförde på nytt sin begäran om en justering för naturliga komparativa fördelar i förhållande till det jämförbara landet vad gäller tillgången till råvara. De menade att det jämförbara landets normalvärde inte borde ha använts vid jämförelsen med exportpriset, eftersom Kina hade världens största kolreserver som kunde utvinnas på ett effektivt sätt, vilket påverkade priset på råvaran och följaktligen priset på gjuterikoks. De kinesiska exportörerna hävdade vidare att de kinesiska producenterna hade lätt att få tillgång till råvaran, eftersom den utvanns i dagbrott i Kina i motsats till i Förenta staterna, där kol huvudsakligen utvanns i gruvor under jord.
- (31) Kommissionen undersökte mera ingående om det förhöll sig så att de kinesiska producenterna hade en naturlig komparativ fördel jämfört med producenterna i Förenta staterna. Det visade sig att, tvärt emot vad som påstods, Förenta staterna har de största kolreserverna i världen. Det konstaterades dessutom att man i Förenta staterna i stor utsträckning utvinner kol i dagbrott och att dagbrottsutvinningen i Förenta staterna sannolikt är av ungefär samma omfattning som den i Kina. Dessutom framgick det av undersökningen att det förekom utvinning i gruvor under jord också i Kina. Sammanfattningsvis fastställdes därför att Förenta staterna och Kina har jämförbar tillgång till råvaran och att båda länderna följaktligen har samma komparativa fördelar. Det fanns alltså inte skäl för att göra någon justering. Kommissionen bekräftar de preliminära undersökningsresultat i detta avseende som anges i skäl 51 i beslutet om preliminär tull, liksom valet, enligt beslutet om preliminär tull, av Förenta staterna som jämförbart land i detta förfarande såsom det lämpligaste och mest rimliga valet.

4.4 Provisionskostnader

- (32) En kinesisk exportör ansåg att provisionskostnader inte borde ha dragits av från exportpriset. Denna begäran godtogs och exportpriserna justerades i enlighet därmed.

5. Dumpningsmarginal

- (33) Som framhölls i skäl 58 i beslutet om preliminär tull undersöktes de kinesiska producenternas och exportörernas samarbetsvilja ytterligare. Det konstaterades att de samarbetsvilliga producenterna representerade 57,8 % av den totala mängd gjuterikoks som exporterades till

gemenskapen under undersökningsperioden. Det bör observeras att det saknas separat importstatistik från Eurostat för gjuterikoks och att kommissionen därför, som grundval för beräkning av samarbetets omfattning, använde de uppgifter avseende importen av gjuterikoks som de samarbetsvilliga importörerna hade lämnat och som sedan kontrollerats.

- (34) För att icke-samarbetsvilliga parter inte skulle belönas måste kommissionen därför vid beräkningen av den landsomfattande dumpningsmarginalen beakta den låga graden av samarbetsvilja. De icke-samarbetsvilliga producenterna och exportörerna åsattes en dumpningsmarginal motsvarande den högsta marginal som konstaterats för en representativ affärstransaktion vilken genomförts av någon av de samarbetsvilliga producenterna eller något av de samarbetsvilliga företagen i Kina. Den landsomfattande marginalen räknades därefter fram som ett vägt genomsnitt av den marginal som fastställts för de samarbetsvilliga producenterna och exportörerna och den marginal som fastställts för de icke-samarbetsvilliga producenterna och exportörerna.
- (35) Den slutgiltiga landsomfattande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av exportpriset cif gemenskapens gräns, översteg 60 %.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (36) Eftersom inga berörda parter framförde några synpunkter på den preliminära definitionen av gemenskapsindustrin, bekräftas slutsatserna i skälen 60–65 i beslutet om preliminär tull.

F. SKADA

1. Inledande anmärkningar

- (37) Undersökningen av utvecklingstendenser av relevans för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1995 till och med undersökningsperiodens utgång.
- (38) En berörd part hävdade att valet av år 1995 som startpunkt för insamlandet av sifferuppgifter hade förvrängt skadeanalysen. Parten gjorde gällande att det året var ett exceptionellt bra år för gemenskapsindustrin på grund av den höga efterfrågan, medan det, om år 1994 hade använts som startpunkt, skulle ha framgått att gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden var densamma som 1994 och att gemenskapsindustrin därför inte led någon skada.
- (39) Det bör observeras att syftet med undersökningen av skada är att bedöma hur den dumpade importen påverkade gemenskapsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden. När det skall göras en sådan analys fastställs, på grundval av uppgifter avseende ett antal år före undersökningsperioden, utvecklingstendenserna för en rad indikatorer. Analysen syftar inte till en bedömning av läget vid en viss tidpunkt i förhållande till läget vid en annan tidpunkt, utan i stället till en bedöm-

ning av utvecklingen under hela den aktuella perioden, så att det kan fastställas huruvida gemenskapsindustrin led skada under undersökningsperioden. Med hänsyn till gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden skulle kommissionen, oavsett om 1994 eller 1995 hade valts som startpunkt, ha kommit fram till samma undersökningsresultat, nämligen att gemenskapsindustrin led skada under undersökningsperioden.

2. Synbar förbrukning i gemenskapen

- (40) Eftersom det inte inkom några nya synpunkter beträffande synbar förbrukning på gemenskapens marknad, bekräftas slutsatserna i skälen 66–67 i beslutet om preliminär tull.

3. Import med ursprung i Kina

3.1 *Den berörda importens volym; marknadsandel och andel av produktionen samt utvecklingen av den berörda importens priser*

- (41) Eftersom det inte framfördes några nya synpunkter beträffande importvolym och den dumpade importens marknadsandel, bekräftas de omständigheter och undersökningsresultat som anges i skälen 68–72 i beslutet om preliminär tull.

3.2 *Prisunderskridande*

- (42) För att beräkningen av prisunderskridandet skulle göras på en rättvis grundval borde, hävdade en av de berörda parterna, gemenskapsindustrins priser jämföras med importörens försäljningspriser, efter justering av de senare för lägre värmevärde på grund av lägre halt av bundet kol och för de investeringar som krävdes för att kinesisk gjuterikoks skulle kunna användas.
- (43) Det bör noteras att skillnaden i värmevärde redan har vederbörligen beaktats i samband med beräkningen av prisunderskridandet (se skäl 74 i beslutet om preliminär tull). Det framgår dessutom av de upplysningar som de berörda parterna har lämnat att det inte behövs någon särskild utrustning för att använda vare sig den berörda produkten eller den produkt som framställs i gemenskapen. Såväl den berörda produkten som gjuterikoks framställd i gemenskapen kan användas i vilken kupolugn som helst, även om ugnen måste anpassas alltefter de olika gjuterikokskvaliteterna, oavsett deras ursprung. Denna begäran är därför inte relevant.
- (44) Det gjordes gällande att justeringen av de kinesiska priserna för lägre halt av bundet kol inte i tillräcklig utsträckning avspeglade skillnaderna i fysiska egenskaper mellan den berörda produkten och den gjuterikoks som framställs i gemenskapen. Beräkningen av det marknadsvärde som denna skillnad representerade borde, ansågs det, grunda sig på påföljderna enligt kontrakten om de avtalade högsta nivåerna för respektive produkt över-skrids.

- (45) Det framgår av de berörda parternas uppgifter att försäljningen av gjuterikoks i regel baseras på kontrakt där bägge parter anger lägsta och högsta nivåer för askinnehåll, fukttinnehåll och innehåll av flyktiga ämnen, fastställer påföljderna om dessa nivåer inte respekteras och kommer överens om priser. Det är därför normalt att samma pris betalas för gjuterikoks av olika kvaliteter, förutsatt att de föreskrivna nivåerna inte överskrids. De exportpriser som de kinesiska exporterande tillverkarna hade uppgivit för sina exporttransaktioner och som användes vid beräkningen av prisunderskridandet var dessutom priserna före tillämpning av eventuella kontraktssenkliga påföljder. Därför anses det inte lämpligt att beräkna värdet av skillnader i fråga om askinnehåll, fukttinnehåll eller innehåll av flyktiga ämnen mellan den berörda produkten och gjuterikoks som framställts i gemenskapen på grundval av värdet av kontraktssenkliga påföljder.
- (46) För att den berörda produkten och gjuterikoks som framställts i gemenskapen skulle kunna jämföras i samma handelsled borde, hävdade en berörd part, priserna på importen från Kina justeras så att de inkluderade inte bara icke närstående importörers försäljnings- och finansieringskostnader utan även deras vinst.
- (47) Detta framstår som ett berättigat krav med tanke på att båda produkterna bör jämföras i samma handelsled. Den justering för gemenskapsimportörernas försäljnings- och finansieringskostnader som gjordes i det preliminära skedet bör därför ändras så att hänsyn även tas till icke-närstående importörers vinst på sin försäljning av den berörda produkten. Justeringen har gjorts på grundval av den vägda genomsnittliga lönsamhet som de samarbetsvilliga icke-närstående importörerna uppgav sig ha haft under undersökningsperioden, nämligen 7,2 %.
- (48) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att kinesisk gjuterikoks under undersökningsperioden såldes till priser som underskred gemenskapsindustrins priser med, uttryckt i procent av de senare, 25,7 %.

4. Gemenskapsindustrins situation

- (49) Eftersom det inte framfördes några synpunkter beträffande lager, försäljningsvolym och marknadsandel (tillväxt), investeringar, sysselsättning och produktivitet, bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i dessa avseenden.

4.1 Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (50) En användare påstod att den nedgång i produktion och kapacitetsutnyttjande som konstaterats i beslutet om preliminär tull inte hade sin grund i ökad import av den berörda produkten utan berodde på tekniska faktorer. Till stöd för sitt påstående anförde användaren att

mängden framställd gjuterikoks var beroende av hur lång tid som användes för förkokningen. Längre förkokningstid gav, framhöll användaren, ett större utbyte av gjuterikoks, samtidigt som dock kapacitetsutnyttjandet minskade i motsvarande mån. Eftersom det vidare alstrades cirka 10 % avfall (kolstybb) och minst 10–15 % koks i bitar med en diameter under 80 mm vid framställningen av gjuterikoks, var gemenskapsindustrins faktiska produktionsvolym kanske bara 75 % av en nominell kapacitet på 100 %. Slutligen, hävdade användaren, skulle gemenskapsindustrins faktiska kapacitet sjunka med 1,3–1,5 % per år om maskinparken inte kontinuerligt moderniserades.

- (51) När det gäller bedömningen av produktionskapaciteten konstaterades det att storleken på gjuterikoks är beroende inte bara av förkokningstiden (ju längre förkokningstid desto högre utbyte av gjuterikoks), utan även av den blandning (tillverkarens speciella blandning av kokskol och medel som förhindrar sprickbildning) och av den ugnstemperatur (högre temperatur medger kortare förkokningstid) som använts vid framställningen. Bedömningen av gemenskapsindustrins produktionskapacitet hade dessutom gjorts på grundval av en enhetlig formel där man beaktat den maximala mängden kokskol per ugn, antalet driftsdagar per år (365), antalet tömningar av ugnen per dag, den andel av kokskolens flyktiga ämnen som omvandlas till koksgas under förkolningen samt utbytet när det gäller olika styckestorlekar. Beträffande behovet av kontinuerlig modernisering av maskinparken kan konstateras att detta är skälet till de investeringar som årligen görs av gemenskapsindustrin, såsom förklaras i skäl 91 i beslutet om preliminär tull. Med hänsyn till ovanstående bör påståendet att nedgången i produktion och kapacitetsutnyttjande inte skulle vara hänförlig till verkningarna av den dumpade importen avvisas. Slutsatserna i skälen 78–81 i beslutet om preliminär tull bekräftas.

4.2 Försäljningspriser och faktorer som påverkar försäljningspriserna, inbegripet löner

- (52) Två faser kunde urskiljas vad gäller utvecklingen av de vägda genomsnittliga enhetspriserna och enhetskostnaderna, en som sträckte sig från 1995 till 1997 och en som omfattade perioden från och med 1997 till och med undersökningsperioden. Under den första fasen ökade gemenskapsindustrins priser med 6 %, vilket sammanföll med en uppgång i råvarupriserna. Under den andra fasen minskade gemenskapsindustrins priser mer än råvarupriserna, medan enhetskostnaderna ökade till följd av minskat kapacitetsutnyttjande. Under dessa omständigheter förhindrades gemenskapsindustrins priser från att nå en tillräckligt hög nivå under perioden från 1997 till och med undersökningsperioden för att medge kostnadstäckning.

(53) Även när det gäller produktionskostnaderna kunde två faser urskiljas. Mellan 1995 och 1997 kunde produktionskostnaderna, trots att de ökade (främst gällde detta råvarukostnaderna), vältras över på försäljningspriset och därför fortsatte gemenskapsindustrin att vara lönsam. Mellan 1997 och undersökningsperioden minskade emellertid gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande och därför måste de fasta kostnaderna, som i en industri av denna typ omfattar alla kostnader utom råvarukostnader, fördelas på en minskande produktion med ökade styckkostnader som följd. Dessutom minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym och försäljningspriser. De samlade verkningarna av ökade kostnader och minskade försäljningsvolym (-8%) och försäljningspriser (-7%) ledde till att gemenskapsindustrin uppvisade en förlust på $-5,5\%$ under undersökningsperioden.

(54) Arbetskostnaderna sjönk i absoluta tal mellan 1997 och undersökningsperioden, men enhetsarbetskostnaden ökade trots detta, eftersom antalet producerade enheter minskade.

4.3 Lönsamhet, kassaflöde, räntabilitetstal och förmåga att skaffa kapital

(55) Det undersökningsresultat beträffande gemenskapsindustrins lönsamhet som redovisas i skäl 89 i beslutet om preliminär tull har reviderats med hänsyn till ett räknefel som gjordes i det preliminära skedet. Lönsamheten inom gemenskapsindustrin följde likaledes de två ovan nämnda faserna. Mellan 1995 och 1997 fortsatte lönsamheten sålunda att vara positiv ($9,4\%$ 1995, $14,1\%$ 1996 och $8,1\%$ 1997), medan den sjönk till $1,3\%$ 1998 för att sedan övergå i en förlust på $-5,5\%$ under undersökningsperioden.

(56) Kassaflödet utvecklades på indexbasis från 100 år 1995 till 141 år 1996, 96 år 1997, 33 år 1998 och -16 under undersökningsperioden. Trenden visar att gemenskapsindustrins situation, om man ser till kassaflödet, kraftigt försämrades mellan 1997 och undersökningsperioden.

(57) När det gäller räntabilitet och förmåga att anskaffa kapital kan konstateras att den vinst före skatt som gemenskapsindustrin genererade mellan 1995 och 1997 var tillräcklig för att täcka investeringar i nya tillgångar. Under 1998 och undersökningsperioden däremot kunde vinsterna inte täcka investeringar i nya tillgångar.

4.4 Den faktiska dumpningsmarginalens storlek

(58) Verkningarna av den faktiska dumpningsmarginalen kan, med tanke på omfattningen av och priserna på importen från Kina, inte anses vara försumbar.

5. Slutsats beträffande skada

(59) På grundval av de omständigheter och överväganden som redovisas i skälen 50–58 kan slutsatsen klart och tydligt dras att gemenskapsindustrin led skada under undersökningsperioden. Gemenskapsindustrin drabbades av förluster på grund av minskad försäljningsvolym och sjunkande försäljningspriser i kombination med ökade styckkostnader till följd av minskat kapacitetsutnyttjande. Det preliminära undersökningsresultat beträffande den väsentliga skada gemenskapsindustrin lidit som anges i skäl 98 i beslutet om preliminär tull bekräftas.

G. ORSAKSSAMBAND

(60) I beslutet om preliminär tull drogs slutsatsen att det fanns omfattande bevisning för att det fanns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som konstaterats. Medan förbrukningen förblev stabil befanns importen från Kina ha ökat med 63% under undersökningsperioden och dess marknadsandel ha ökat från $17,3\%$ 1995 till $27,9\%$ under samma period. Den ökade marknadsandelen för importen från Kina motsvarades av en lika stor minskning av gemenskapsindustrins marknadsandel. Priserna på den kinesiska importen underskred vidare betydligt (med $25,7\%$) gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. Ökningen i importen från Kina sammanföll med en nedgång i gemenskapsindustrins försäljningsvolym och kapacitetsutnyttjande, vilket bidrog till ökade styckkostnader, något som i sin tur ledde till väsentliga förluster under undersökningsperioden ($-5,5\%$).

(61) Flera berörda parter påstod att gemenskapsindustrins pris- och kostnadsutveckling inte hade påverkats av importen från Kina utan av priserna på den viktigaste råvaran, kokskol. En av användarna hävdade att priset på den kokskol som importerades från Förenta staterna hade ökat väsentligt under perioden, i huvudsak som en följd av den amerikanska dollarns värdestegring, vilken inte kunde uppvägas av minskade fraktkostnader. Ingen styrkande bevisning tillhandahölls emellertid.

(62) Som anges i skäl 119 i beslutet om preliminär tull ökade priset på råvaran, kokskol, mellan 1995 och 1997 för att sedan minska mellan 1997 och undersökningsperioden. Ecu/euron minskade visserligen i värde i förhållande till den amerikanska dollarn under undersökningsperioden, men det konstaterades att både priserna fob på kokskol från Förenta staterna och fraktkostnaderna över Atlanten minskat, vilket uppvägt effekterna av dollarns värdestegring sedan 1997.

(63) Försäljningspriserna för gjuterikoks som framställts i gemenskapen minskade mellan 1997 och undersökningsperioden mer än styckpriset för råvaran. På denna grundval bekräftas slutsatsen i skäl 120 i beslutet om preliminär tull att gemenskapsindustrins försäljningspriser minskade mer än råmaterialpriserna.

- (64) En exporterande tillverkare hävdade också att importen från Kina inte kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, eftersom gemenskapsindustrins lönsamhet ökade mellan 1995 och 1996 samtidigt som priserna på importen från Kina var som lägst under samma period.
- (65) Härvidlag bör först noteras att orsakssambandet mellan den dumpade importen och gemenskapsindustrins situation skall fastställas med avseende på undersökningsperioden. Det konstaterades dessutom att det fanns en koppling mellan prisutvecklingen mellan 1995 och 1997 för importen från Kina och ökad stabilitet i kvalitetshänseende när det gäller den berörda produkten. Under undersökningsperioden, slutligen, befanns priserna på importen från Kina ha minskat och väsentligt underskridit gemenskapsindustrins priser, vilket resulterade i en betydande ökning av importen från Kina under denna period.
- (66) Eftersom inga andra möjliga skadevällande faktorer har kunnat identifieras och det inte framförts några ytterligare synpunkter på orsakssambandet mellan den dumpade importen med ursprung i Kina och den väsentliga skada som konstaterats, bekräftas de preliminära undersökningsresultat beträffande den uppkomna skadans orsakssamband som anges i skälen 99–127 i beslutet om preliminär tull.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkningar

- (67) Som framhölls i skälen 128–184 i beslutet om preliminär tull bedömdes alla de olika föreliggande intressena, däribland gemenskapsindustrins, importörernas och användarnas intressen. Kommissionen drog preliminärt slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl mot att inte införa antidumpningsåtgärder vad gäller den dumpade importen med ursprung i Kina.

2. Verknings för gemenskapsindustrin om åtgärder införs

- (68) Eftersom ingen part framförde några nya omständigheter eller argument när det gäller verkningarna för gemenskapsindustrin av att antidumpningsåtgärder vidtas, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 135–145 i beslutet om preliminär tull.

3. Verknings för importörer och handlare om åtgärder införs

- (69) En importör gjorde gällande att importörernas och handlarnas intressen inte hade blivit ordentligt undersökta. Den berörda produkten utgjorde visserligen en ringa del av importörernas och handlarnas samlade verksamhet men hade, hävdade importören, betydande positiva verkningar vad gällde deras totala kostnader och omsättning, i och med de stordriftsfördelar som

uppnåddes genom att de kunde importera större mängder olika slags kolprodukter, inbegripet gjuterikoks. Importören påstod också att det inte fanns några lämpliga alternativa försörjningskällor som kunde ersätta kinesisk gjuterikoks.

- (70) Det bör först och främst noteras att de eventuella stordriftsfördelar som är hänförliga till importen av den berörda produkten är ett resultat av den dumpning som de kinesiska exporterande tillverkarna tillämpar. Det är dessutom en ringa procentandel av den totala kolmarknaden som berörs av införandet av antidumpningsåtgärder på gjuterikoks (mindre än 2,5 % av den totala omsättningen), vilket utesluter att några mera betydande stordriftsfördelar skulle vara allvarligt hotade.

- (71) När det gäller alternativa försörjningskällor bör erinras om att syftet med antidumpningsåtgärderna inte är att förhindra import till gemenskapen av den berörda produkten, utan att undanröja de handelssnedvridande verkningarna av den skadevällande dumpningen och att återställa en fungerande konkurrens. Det är dessutom, med tanke på de investeringar som gjorts i Kina och den berörda produktens kvalitet, osannolikt att importörer och handlare skulle upphöra att importera från det landet. Vidare handlar importörerna och handlarna också med gjuterikoks som framställts av gemenskapsindustrin.

- (72) Följaktligen bekräftas slutsatserna i skälen 146–151 i beslutet om preliminär tull beträffande de sannolika verkningarna av antidumpningsåtgärder för importörer och handlare.

4. Verknings för användare om åtgärder införs

4.1 Inledande anmärkningar

- (73) I det preliminära skedet undersöktes de sannolika verkningarna av att antidumpningsåtgärder införs respektive inte införs på grundval av styrkta uppgifter som överlämnats av de samarbetsvilliga användarna, bland vilka återfanns en betydande producent av stenull och ett antal gjuterier.

- (74) Vissa användare hävdade att de sifferuppgifter som hade använts vid undersökningen av hur en antidumpnings-tull skulle påverka gjuterierna inte var representativa. Därför undersöktes ytterligare, på grundval av kompletterande uppgifter från nedanstående användare, vilka verkningar införandet av åtgärder skulle få för användarna:

Stenullsproducenter

— Partek Paroc Oy, Helsingfors, Finland.

Gjuterier

— CFFC – Pamco Industries SA, Paris, Frankrike,

— Chamberlin & Hill plc, Walsall, Förenade kungariket,

- Cradley Castings Ltd, Cradley, Förenade kungariket,
- Darcast Components Ltd, Smethwick, Förenade kungariket,
- Eisengiesserei Kronach Karl Sperber GmbH, Kronach, Tyskland,
- FASS SA, Sancerre, Frankrike,
- Fonderia de Montorso SpA, Vicenza, Italien,
- Fonderies Franco Belges SA, Merville, Frankrike,
- Fucoli SA, Coimbra, Portugal,
- Godin SA, Guise, Frankrike,
- Guss Komponenten GmbH, Hall in Tirol, Österrike,
- Jones and Champbell Ltd, Larbert, Förenade kungariket,
- Piret SA, Gilly, Belgien,
- Römheld & Moelle GmbH, Mainz, Tyskland,
- Sachs Giesserei GmbH, Kitzingen, Tyskland,
- Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Hall in Tirol, Österrike,
- V. Luzuriaga – Tafalla SA, Tafalla, Spanien.

Blysmältverk

- Tudor SA, Madrid, Spanien.

4.2 Stenullsproducenter

- (75) De slutgiltiga slutsatserna om hur antidumpningsåtgärderna skulle påverka de stenullsproducerande företagen grundar sig på uppgifter från Rockwool International A/S, Köpenhamn, Danmark, som företrädare för fyra dotterbolag (nämnda i skäl 132 i beslutet om preliminär tull), samt Partek Paroc Oy, Helsingfors, Finland.
- (76) Gjuterikoks konstaterades representera 2,8 % av stenullsproducenternas totala kostnader. Företagens lönsamhet konstaterades ha ökat från 6,5 % 1997 till 7,9 1998.
- (77) Tvärtemot vad som slogs fast i de preliminära undersökningsresultaten hävdades det att gemenskapsindustrin sannolikt skulle komma att öka sina priser med antidumpningstullens fulla belopp.
- (78) De berörda parternas uppgifter visar att gemenskapsproducenternas priser har legat kvar på i stort sett samma nivå som under undersökningsperioden, eftersom prisförhandlingarna normalt äger rum en gång årligen, i slutet av varje år. I samband med förhandlingarna avseende år 2001 diskuteras prishöjningar. Dessa höjningar kan delvis hänföras till den antidumpningsåtgärd som införts, men också till ökade kostnader inom gemenskapsindustrin. Den fördel för gemenskapsindustrin som kan förväntas om det införs antidumpningsåtgärder kommer sannolikt att ta formen av ökad produktion och försäljning och därmed minskade styckkostnader, vilket

kommer att göra det möjligt för gemenskapsindustrin att återfå sin lönsamhet.

- (79) Även om man antar att gemenskapsindustrin skulle öka sina priser med tullens fulla belopp, skulle den hypotetiska kostnadsökningen för stenullsproducenterna i alla händelser bli högst cirka 1 %. Skulle detta inträffa, och med antagande av att samtliga andra kostnader förblir oförändrade, skulle ökade kostnader för stenullsproducenterna på grund av antidumpningsåtgärder enligt ovan som mest kräva en prisökning på mindre än 1 % för att samma lönsamhetsnivå skulle kunna upprätthållas.
- (80) Det framhölls på nytt att stenullsproducenterna kommer att tvingas att omlokalisera sina produktionsanläggningar för att inte drabbas av en lönsamhetsförsämring om det införs antidumpningsåtgärder, eftersom de ökade kostnader som sådana åtgärder innebär inte skulle kunna vältras över på de slutliga kunderna.
- (81) Det bör observeras att det på stenullsmarknaden är av avgörande betydelse att producenterna är belägna nära sina industriella kunder och att de är flexibla i sin produktion så att de kan tillmötesgå efterfrågan och behovet av tjänster. Med hänsyn till undersökningsresultaten enligt skäl 79 beträffande de sannolika verkningarna av antidumpningsåtgärderna och beträffande stenullsmarknadens natur, anses det inte sannolikt att en prisökning för gjuterikoks av denna storleksordning skulle leda till att produktionen flyttades utanför gemenskapen.

- (82) Med hänsyn till ovanstående bekräftas slutsatserna i skälen 153–166, i beslutet om preliminär tull, att införandet av antidumpningsåtgärder vad gäller kinesisk gjuterikoks inte förväntas ha någon betydande inverkan på stenullsproducenternas ekonomiska situationen.

4.3 Gjuterier

- (83) I skäl 175 i beslutet om preliminär tull anförde kommissionen att den skulle undersöka gjuteriernas lönsamhet ytterligare i det slutgiltiga skedet på grundval av de ytterligare uppgifter som kunde komma att inges av de berörda parterna efter det att de preliminära undersökningsresultaten hade offentliggjorts.
- (84) Slutsatserna i skälen 88 och 89 grundar sig på styrkta sifferuppgifter som lämnats av 22 gjuterier av olika storlek med avseende på omsättning, sysselsättning och lönsamhet. De är belägna i åtta medlemsstater (Förenade kungariket, Belgien, Österrike, Portugal, Tyskland, Frankrike, Italien och Spanien) och tillverkar ett brett spektrum av gjutgoods för viktiga slutanvändarsektorer såsom bilindustrin (bl.a. motorblock och servostyrning), mekanisk industri (bl.a. pumpar och fläktar) och byggnadsindustri (bl.a. delar till vatten- och avloppssystem). Med hänsyn härtill anses uppgifterna från dessa företag som tillräckligt representativa för gjuteriernas situation.

(85) Kommittén för de europeiska gjuteriförbunden (Committee of Associations of European Foundries, CAEF) gjorde gällande att gjuteriernas intresse inte hade blivit ordentligt undersökt i det preliminära skedet. Kommittén hävdade särskilt att de gjuterier som hade varit samarbetsvilliga i det preliminära skedet, och vars sifferuppgifter lagts till grund för analysen, i huvudsak framställde produkter med ett högt förädlingsvärde och med en vinstmarginal som låg långt över branschens genomsnitt, och att de därför inte var representativa för gjuteriernas situation. Till stöd för sitt påstående lämnade CAEF uppgifter om lönsamheten hos vissa enskilda gjuterier samt uppskattningar som de nationella gjuteriförbunden tillhandahållit och hävdade att dessa uppskattningar borde användas för bedömningen av antidumpningsåtgärdernas inverkan på gjuterisektorn totalt sett, medan de sifferuppgifter som enskilda företag hade överlämnat inte borde beaktas.

(86) Härvidlag bör noteras att de sifferuppgifter som de nationella gjuteriförbunden överlämnat grundar sig på uppskattningar eller avser även gjuterier som inte använder gjuterikoks. De uppgifter som använts för att analysera antidumpningsåtgärdernas verkningar för gjuterierna härrör vidare från gjuterier av olika storlek som är belägna i flera medlemsstater och som tillverkar gjutgods för olika slutanvändare. De sifferuppgifter som dessa företag tillhandahållit har dessutom varit vederbörligen styrkta, nämligen genom reviderade räkenskaper. Med hänsyn till ovanstående framstår det inte som skäligt att bortse från de uppgifter som de samarbetsvilliga gjuterierna lämnat och att i stället använda uppgifterna från de nationella gjuteriförbunden.

(87) CAEF framförde på nytt sin synpunkt att anförandet av antidumpningsåtgärder skulle komma att leda till ökade kostnader för gjuterierna. En sådan kostnadsökning, som gjuterierna inte skulle kunna övervältra på sina kunder, skulle återspeglas i minskade vinster. Detta måste kompenseras genom en nedskärning av arbetsstyrkan, som inom denna bransch är större än arbetsstyrkan inom den gemenskapsindustri som framställer gjuterikoks. Kommittén påpekade också att varje prisökning på gjuterikoks skulle komma att påverka gjuteriernas konkurrenskraft.

(88) Eftersom det konstaterats att 1,8 % av gjuteriernas totala produktionskostnader avser gjuterikoks, kan införandet av en antidumpningstull teoretiskt leda till en kostnadsökning på maximalt 0,8 %. Vid denna beräkning har ändå antagits att importörerna till fullo kommer att övervältra tullerna och att gemenskapsindustrin kommer att öka sina priser med tullens fulla belopp.

(89) Det är med hänsyn till ovanstående osannolikt att den uppskattade ökningen av gjuteriernas produktionskostnader skulle komma att äventyra deras lönsamhet. När det gäller bedömningen av vilka verkningar en kostnadsökning av den ovan nämnda storleksordningen skulle få bör det noteras att det genomsnittliga priset per ton gjutgods ökade med 4 % mellan 1997 och 1998. Eftersom gjuteriernas produktionskostnader var oförändrade, ökade deras vägda genomsnittliga lönsamhet från 4,4 % 1997 till 7,4 % 1998. Det är också viktigt att

komma ihåg att gjuterierna tvingas hantera variationer i sina viktigaste kostnadsfaktorer, t.ex. ändrade priser på skrot, som är den viktigaste råvaran för gjutjärnsproduktion, liksom fluktuationer i växelkurser. Om det överhuvudtaget skulle uppstå några negativa inverknings på gjuteriernas produktionskostnader, lönsamhet, konkurrenskraft eller sysselsättning kommer de därför sannolikt att vara mycket begränsade.

(90) Det har alltså genom den fortsatta analysen visats att kommissionens slutsats i skäl 176 i beslutet om preliminär tull, nämligen att det inte är sannolikt att en antidumpningsåtgärd skulle få någon större inverkan på gjuteriernas ekonomiska situation, är riktig. Slutsatsen bekräftas följaktligen.

4.4 Zink- och blysmältverk

(91) Det inkom ett svar från ett företag som använder gjuterikoks för intern framställning av bly och blylegeringar avsedda att användas vid företagets anläggning för batteritillverkning. Eftersom denna producent smälter bly för internt bruk, fanns inga uppgifter tillgängliga om kostnader, priser och lönsamhet när det gäller just den del av verksamheten som avsåg smältningen av bly. Sifferuppgifterna från detta företag kunde därför inte beaktas vid bedömningen av vilka verkningar en antidumpningsåtgärd skulle få.

5. Andra synpunkter beträffande gemenskapens intresse

(92) Eftersom gemenskapsindustrin inte kunde förse hela gemenskapsmarknaden skulle, hävdade några användare, varje förändring i fråga om den nuvarande utbudsstrukturen kunna leda till en allmän utbudsbrist. Införandet av de preliminära antidumpningsåtgärderna uppgavs redan ha lett till otillräcklig försörjning av gemenskapsmarknaden och till ökade priser, vilket inverkat negativt på användarnas situation.

(93) Det bör först och främst erinras om att gemenskapsindustrins situation i avsaknad av antidumpningsåtgärder sannolikt skulle komma att försämrats ytterligare. Så som anges i skälen 177–180 i beslutet om preliminär tull skulle detta på medellång till lång sikt kunna leda till nedläggningar av företag. Denna slutsats har dragits framför allt med tanke på gemenskapsindustrins förlust av marknadsandelar och försämrade lönsamhet under undersökningsperioden. Antalet försörjningskällor skulle i ett sådant läge minska, vilket skulle kunna leda till otillräckligt utbud och minska den effektiva konkurrensen på gemenskapsmarknaden.

(94) Det är för det andra osannolikt att importen från Kina skulle komma att försvinna från gemenskapsmarknaden som en följd av att det införs antidumpningsåtgärder. Denna slutsats har dragits framför allt med tanke på de investeringar som importörer och handlare i gemenskapen har gjort, de försörjningskanaler som redan etablerats i Kina, kvaliteten hos den berörda produkten och den omständigheten att gemenskapsindustrin inte är i stånd att förse hela gemenskapsmarknaden.

- (95) Enligt uppgifter som kommissionen förfogar över skulle det vidare, efter det att antidumpningsförfarandet inletts och innan de preliminära åtgärderna infördes, ha rått en viss brist på kinesisk gjuterikoks, en brist som inte hade något samband med antidumpningsförfarandet. Det begränsade utbudet av kinesisk gjuterikoks skulle enligt dessa uppgifter bero på brist på koks i Kina, vilket i sin tur föranledde en viss prisökning. Om produktionen i gemenskapen skulle minska eller helt bortfalla, skulle i ett sådant läge gemenskapsmarknadens beroende av kinesisk gjuterikoks ytterligare öka.

6. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (96) Efter en omsorgsfull granskning av alla framförda synpunkter dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att i detta fall inte vidta antidumpningsåtgärder. De slutsatser som anges i skälen 128–184 i beslutet om preliminär tull bekräftas därför.

I. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

- (97) Med hänsyn till slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse görs bedömningen att slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import med ursprung i Kina.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (98) I beslutet om preliminär tull beaktades vid fastställandet av tullens nivå den dumpningsmarginal som konstaterats och vilken tull som skulle krävas för att undanröja den skada som vållats genom den dumpade importen. Preliminärt fastställdes att det för att skadan skulle undanröjas var nödvändigt att priserna på importen från Kina höjdes till en icke-skadevällande nivå. Det icke-skadevällande priset fastställdes på grundval av en jämförelse mellan priserna på den dumpade importen och gemenskapsindustrins icke-skadevällande pris. Det sistnämnda beräknades genom att gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris höjdes med ett belopp motsvarande förlusten under undersökningsperioden samt en skälig vinstmarginal. En vinst på 9,6 % av försäljningen före skatt framstod som skälig med hänsyn till den vinst som det var rimligt att förvänta att gemenskapsindustrin skulle uppnå om det inte förekom någon dumpning.
- (99) Några berörda parter ifrågasatte såväl den använda vinstmarginalens rimlighet som dess berättigande. De hävdade att gemenskapsindustrins vinstmarginal 1996 var exceptionell och att en mera rimlig vinstmarginal skulle vara den som uppnåddes 1995 eller 1997.
- (100) Mot bakgrund av de ändrade undersökningsresultaten beträffande lönsamheten gjordes en förnyad prövning av nivån för undanröjande av skada. Det konstaterades att en vinst på 10,5 % av försäljningen var den lönsamhet som gemenskapsindustrin skulle ha kunnat uppnå om

det inte hade förekommit någon dumpad import. Detta var den vägda genomsnittliga vinstmarginal som gemenskapsindustrin uppnådde 1995–1997, dvs. innan ökade importmängder från Kina började tränga in på gemenskapens marknad.

- (101) Priserna på importen från Kina, sådana de justerats inför beräkningen av prisunderskridandet, jämfördes avseende undersökningsperioden med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga icke-skadevällande priser. Skillnaden uttrycktes sedan i procent av det samlade importvärdet cif. Vid beräkningen av den landsomfattande skademarginalen togs hänsyn till den låga graden av samarbetsvilja, och samma metod som den som nämns i skäl 34 användes. Den slutgiltiga landsomfattande skademarginalen var 43,6 %.

2. De slutgiltiga åtgärdernas utformning och nivå

- (102) Eftersom skademarginalen är lägre än den fastställda dumpningsmarginalen, bör den slutgiltiga tullen sättas på nivån för skademarginalen, dvs. 43,6 %.
- (103) För att åtgärdernas effektivitet skall säkerställas och för att motverka att antidumpningsåtgärden kompenseras genom sänkta exportpriser bör den tull som införs ta formen av ett specifikt belopp per ton. Detta belopp fås fram genom tillämpning av skademarginalen på de exportpriser som användes för beräkningen av nivån för undanröjande av skada under undersökningsperioden. Tullen uppgår, sålunda framräknad, till 32,6 euro per ton.
- (104) Efter anförandet av de preliminära antidumpningsåtgärderna gjorde vissa kinesiska exportörer som varit samarbetsvilliga under undersökningen åtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundbeslutet. Åtagandena kunde emellertid inte godtas, eftersom de inte innehöll de garantier från de kinesiska myndigheternas sida som var nödvändiga för att en tillfredsställande övervakning skulle bli möjlig. Under dessa omständigheter bör det införas en mängdtull på den slutgiltigt fastställda skadenivån. Det bör emellertid noteras att åtgärden skulle kunna ändras om omständigheterna förändrades på ett sådant sätt att villkoren för ett godtagande vore uppfyllda.

J. UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (105) Med hänsyn till att det efter anförandet av de preliminära åtgärderna har klarlagts vilka produkter som omfattas bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull slutgiltigt tas ut avseende all import med undantag för det fall då koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm har deklarerats för import tillsammans med koks av stenkol i mindre storlekar. I det senare fallet bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 3 skall en slutgiltig antidumpningstull införas på import av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm enligt KN-nummer ex 2704 00 19 (TARIC-nummer 2704 00 19 10) och med ursprung i Kina.

2. Antidumpningstullen skall utgå med ett fast belopp på 32,6 euro per ton nettotorrvikt.

3. Om den vara som deklarerats för övergång till fri omsättning utgörs av en blandning av sådan koks som beskrivs i punkt 1 och koks av stenkol i bitar av mindre storlekar, skall mängden koks som skall omfattas av antidumpningstullen enligt punkt 2 fastställas i enlighet med artiklarna 68–70 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾. Antidumpningstullen skall emellertid inte tillämpas på en sådan blandning av bitar av koks om det fastställs att de koksbitar som ingår i den vara som deklarerats för övergång till fri omsättning har en diameter på högst 100 mm.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. Om varan har skadats innan den övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas därför fördelas för fastställande av tullvärdet enligt artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾, skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av det fasta belopp som anges ovan, minskas med en procentenhet som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom kommissionens beslut nr 1238/2000/EKSG skall tas ut slutgiltigt till den tullsats som slutgiltigt införs på import av koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm och med ursprung i Kina.

De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas.

I de fall koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm har deklarerats för import tillsammans med koks av stenkol i bitar av mindre storlekar, skall de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull frisläppas.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 40.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2731/2000
av den 14 december 2000
om ändring av förordning (EG) nr 2543/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med export-
licenser inom olivoljesektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.2 i denna, och av följande skäl:

- (1) För att förenkla gällande regler fastställs i bilaga III till kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽³⁾ de maximala mängder jordbruksprodukter för vilka inga import-, export- eller förutfastställelselicenser krävs eller får uppvisas. För olivolja uppgår mängden till 100 kg både för import och export.
- (2) I artikel 2.4 i kommissionens förordning (EG) nr 2543/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 726/98 ⁽⁵⁾, föreskrivs att det inte krävs någon licens vid export av högst 50 kg.

- (3) Mot bakgrund av de sektorsövergripande åtgärderna i förordning (EG) nr 1291/2000 beträffande de maximala mängder jordbruksprodukter som får importeras eller exporteras utan licens, bör för enkelhetens och rättssäkerhetens skull inga avvikande bestämmelser få finnas kvar inom de enskilda sektorerna, till exempel inom olivoljesektorn.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2.4 i förordning (EG) nr 2543/95 skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 260, 31.10.1995, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 100, 1.4.1998, s. 46.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2732/2000**av den 14 december 2000****om ändring av förordning (EEG) nr 1318/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2067/92 om åtgärder för marknadsföring och avsättning av nötkött av hög kvalitet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2067/92 av den 30 juni 1992 om åtgärder för marknadsföring och avsättning av nötkött av hög kvalitet ⁽¹⁾, särskilt artikel 4 i denna, och
av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1318/93 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 933/2000 ⁽³⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för ovan nämnda förordning.
- (2) I artikel 5 i förordning (EEG) nr 1318/93 föreskrivs en frist för när kommissionen skall fatta beslut om godkännande av ansökningar.
- (3) Med hänsyn till, å ena sidan, situationen på marknaden för nötkött och, å andra sidan, tillämpningsperioden för gällande kontrakt, bör tidsfristen för kommissionens beslut förlängas, för att det skall bli möjligt att anpassa

de program som lagts fram till den nya situationen på marknaden.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sista meningen i första stycket i artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 1318/93 skall ersättas med följande:

”När det gäller de ansökningar som lagts fram under år 2000 skall kommissionen dock senast den 28 februari 2001 fatta beslut om vilka ansökningar som skall godkännas.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 57.

⁽²⁾ EGT L 132, 29.5.1993, s. 83.

⁽³⁾ EGT L 108, 5.5.2000, s. 9.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2733/2000
av den 14 december 2000
om ändring av förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter för bidrag inom nötkötts-
sektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 907/2000 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.8, 6.4, 11.5 och artikel 20 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 av den 28 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifterna till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1900/2000 ⁽⁴⁾, och om upphävande av förordning (EEG) nr 3886/92 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1410/1999 ⁽⁶⁾, föreskrivs i artikel 41 vissa regler för förskott. Den svåra situationen på nötköttsmarknaden på grund av den kraftiga minskningen av efterfrågan till följd av konsumenternas oro över ökningen av antalet konstaterade fall av bovin spongiform encefalopati innebär att en höjning bör tillåtas av

förskottet på det särskilda bidraget, am- och dikobidraget, slaktbidraget och de ytterligare betalningarna.

- (2) Med hänsyn till händelseutvecklingen bör denna förordning träda i kraft omedelbart.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande stycke skall läggas till sist i artikel 41.1 i förordning (EG) nr 2342/1999:

”När det gäller kalenderåret 2000 får dock förskottet motsvara upp till 80 % av det särskilda bidraget, am- och dikobidraget, slaktbidraget och de ytterligare betalningarna.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 8.9.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 391, 31.12.1992, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 164, 30.6.1999, s. 53.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2734/2000**av den 14 december 2000****om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran och om undantag från eller ändring av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 907/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 38.2 och 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2652/2000⁽⁴⁾ inleds uppköp genom anbudsinfördran i vissa medlemsstater eller regioner i medlemsstater för vissa kvalitetsgrupper.
- (2) De aktuella händelserna i samband med bovin spongiform encefalopati (BSE) har lett till att konsumenternas förtroende för nötkött allvarligt har skadats. Detta har lett till att konsumtionen av nötkött har minskat kraftigt och att priserna på detta kött sjunkit avsevärt, vilket mycket väl kan hålla i sig en tid. På grund av detta har kraftiga störningar uppstått på nötköttsmarknaden och den riskerar därför att kollapsa. Nödvändiga stödåtgärder bör därför vidtas i enlighet med artikel 38.1 i förordning (EG) nr 1254/1999.
- (3) Mot bakgrund av det ovan nämnda marknadsläget och för att åtgärderna skall vara verksamma bör intervention tillåtas för ytterligare produkter, såsom slaktkroppar som väger mer än vad som nu är tillåtet och som motsvarar de djur som på grund av svag efterfrågan har hållits kvar längre än vanligt. Vidare bör det vara tillåtet att tillfälligt justera det belopp med vilket det genomsnittliga marknadspriset skall ökas och som används för att fastställa det högsta uppköpspriset för att beakta de kostnadsökningar och inkomstsänkningar som sektorn drabbas av.
- (4) I kommissionens förordning (EG) nr 716/96 av den 19 april 1996 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden i Förenade kungariket⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2000⁽⁶⁾ föreskrivs särskilda åtgärder för nötkreatur som fötts upp i Före-

nade kungariket och som är äldre än 30 månader. Dessa åtgärder omfattar slakt och därefter destruering av djuren i fråga. Följaktligen är det inte möjligt att tillåta offentlig intervention för kastrerade djur från Förenade kungariket som har överskridit den åldersgränsen. I kommissionens beslut 2000/764/EG⁽⁷⁾ föreskrivs dessutom att alla nötkreatur som är äldre än trettio månader och som slaktas normalt för att användas som livsmedel senast från och med den 1 juli 2001 skall undersökas med ett av de godkända snabbtesten som förtecknas i bilaga IV A till kommissionens beslut 98/272/EG⁽⁸⁾, ändrat genom beslut 2000/374/EG⁽⁹⁾. Det är därför inte möjligt att tillåta offentlig intervention av djur som inte har underkastats dessa tester om syftet är att senare avsätta dessa djur på marknaden.

- (5) För att interventionen skall få full effekt bör ett extra anbudsförfarande inledas under december 2000. För det ändamålet bör ytterligare en tidsfrist fastställas för inlämnande av anbud och en för leveranstiden.
- (6) Med anledning av de svårigheter som är förbundna med bestämning av priser när aktiviteten på marknaden är mycket låg, och med anledning av prisutvecklingen inom gemenskapen, kan det vara nödvändigt att anta att det genomsnittliga marknadspriset i gemenskapen, såsom det föreskrivs i artikel 47.3 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1254/1999, är lägre än 84 % av interventionspriset. Vidare bör den senaste veckonoteringen anses vara tillräcklig för att inleda det andra extraordinära anbudsförfarandet i december 2000.
- (7) Nödvändiga stödåtgärder bör vidtas för att bekämpa de störningar på marknaden som uppstått genom den betydande tillförseln av magra kalvar (beteskalvar) av hankön med ursprung i gemenskapen och som har hållits kvar på de ursprungliga företagen på grund av bristande efterfrågan och som dessa företag inte längre har tillräckligt med foder för. För denna typ av djur bör således interventionsköp av slaktkroppar tillåtas. För att undvika att interventionen även omfattar traditionellt slutfodrade djur måste dessutom de slaktkroppar som är stödberättigande inom denna ordning begränsas genom att fastställa en högsta tillåtna vikt. Hela inköpspriset får endast betalas ut för de djur som inte omfattas av ansökan om

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 99, 20.4.1996, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 37.

⁽⁷⁾ EGT L 305, 6.12.2000, s. 35.

⁽⁸⁾ EGT L 122, 24.4.1998, s. 59.

⁽⁹⁾ EGT L 135, 8.6.2000, s. 27.

det särskilda bidrag som anges i artikel 4 i förordning (EG) nr 1254/1999, för att undvika att dubbla stöd betalas ut. Det är även nödvändigt att komplettera eller fastställa ytterligare undantag från den interventionsordning som upprättas genom förordning (EG) nr 1254/1999.

- (8) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2258/2000 ⁽²⁾ fastställs ett obligatoriskt system för märkning som även är tillämpligt på interventionsprodukterna.
- (9) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 ⁽³⁾ bör således vissa undantag eller ändringar införas.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvalningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 562/2000 skall de extra produkter som kan köpas upp för intervention vara följande:

- Kategori A, Klass O2 och klass O3.
- Irland: Kategori C, klass O4.
- Förenade kungariket – Nordirland: Kategori C, klass O4.

Artikel 3

I artikel 4.2 i förordning (EG) nr 562/2000 skall följande läggas till:

- a) Hela och halva slaktkroppar från kasttrade djur som har fötts upp i Förenade kungariket och som är äldre än trettio månader får inte köpas upp för intervention.
- b) Hela och halva slaktkroppar från kasttrade djur som kommer från övriga medlemsstater och som är äldre än trettio månader och som inte har underkastats något av de snabbtest som anges i bilaga IV A till beslut 98/272/EG får inte köpas upp för intervention.

⁽¹⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 258, 12.10.2000, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

Artikel 4

I december 2000 skall ett andra extraordinärt anbudsförfarande inledas,

I artikel 10 i förordning (EG) nr 562/2000 skall följande läggas till:

- Sista inlämningsdag för anbud som gäller detta anbudsförfarande skall vara den tredje tisdagen i december 2000.
- Genom undantag från artikel 16.2 i förordning (EG) nr 562/2000 skall tidsfristen för leverans löpa ut den 12 januari 2001.

Artikel 5

Genom undantag från artikel 33.3 i förordning (EG) nr 562/2000

- får anbudsförfaranden inledas när en medlemsstat eller en region i en medlemsstat uppfyller villkoret i artikel 47.3 första stycket andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1254/1999,
- skall den senaste veckonoteringen av marknadspriser i en medlemsstat eller i en region i en medlemsstat vara tillräcklig för att inleda den intervention som anges i artikel 4 i denna förordning.

Artikel 6

1. Genom avvikelse från artikel 4.2 g i förordning (EG) nr 562/2000 skall den maximala vikten för de slaktkroppar som avses i ovannämnda bestämmelse vara 380 kg. För de två första anbudsförfarandena skall denna vikt emellertid vara 430 kg.

2. Genom avvikelse från artikel 36 i förordning (EG) nr 562/2000 skall följande gälla:

- a) I fråga om anbudsförfaranden enligt artikel 47.3 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall det belopp med vilket det genomsnittliga marknadspriset skall ökas vara 14 euro per 100 kg slaktkroppsvikt.
- b) I fråga om anbudsförfaranden enligt artikel 47.5 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall det belopp med vilket det genomsnittliga marknadspriset skall ökas vara 7 euro per 100 kg slaktkroppsvikt.

Artikel 7

Den offentliga interventionen skall i enlighet med förordning (EG) nr 562/2000 och den här förordningen också vara öppen för hela och halva slaktkroppar av djur av hankön med ursprung i gemenskapen som är yngre än tolv månader för kategori A och yngre än fjorton månader för kategori C.

- Djuren skall ha en slaktkroppsvikt mellan 140 och 200 kg och skall inte framvisa några missbildningar eller abnormiteter i fråga om vikt i förhållande till ålder.

- När de hela eller halva slaktkroppar som presenteras för intervention kommer från djur som är nio månader eller äldre, skall det inköpspris som skall betalas till den anbudsgivare som tilldelats kontrakt minskas med 61 euro per halv slaktkropp som presenteras. Om bevis läggs fram som styrker att det berörda djuret inte omfattats av en ansökan om särskilt bidrag, skall denna minskning inte tillämpas.
- Det föreslagna priset skall anges utan hänvisning till produktkvalitet.
- Artikel 13.3 i förordning (EG) nr 562/2000 skall tillämpas på offentlig intervention enligt den här artikeln. De koefficienter som fastställts får dock skilja sig från dem som fastställts enligt nämnda artikel om det rör sig om offentlig intervention för andra produkter.
- Följande bestämmelser i förordning (EG) nr 562/2000 skall ej tillämpas:
 - a) Artikel 4.3 b och 4.3 c med undantag av bestämmelserna rörande märkning som visar kategori samt anbringande av slaktnummer.
 - b) Artikel 18.3.
 - c) Artikel 20 med undantag av Förenade kungariket och Portugal.
 - d) Artikel 36.
 - e) Uppgifterna i bilaga II med hänsyn till produktklassificering.

För produkter som köpts upp i enlighet med den här artikeln skall följande gälla:

- Genom avvikelse från artikel 11.5 a i förordning (EG) nr 562/2000 skall varje anbud gälla minst 5 ton.
- När interventionsorganet underrättar kommissionen om anbudet skall tillhörande kvantiteter anges.
- Produkterna skall lagras separat anbudsvis eller månadsvis i lätt identifierbara partier.
- De meddelanden som avses i artikel 31.1–31.4 i förordning (EG) nr 562/2000 skall göras separat från dem som föreskrivs för andra produkter som omfattas av offentlig intervention.

Artikel 8

I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 562/2000 skall följande läggas till:

- ”d) De har försetts med etiketter i enlighet med det system som införs genom förordning (EG) nr 1760/2000.”

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på det andra anbudsförfarandet under december 2000 samt de anbudsförfaranden som inleds under första kvartalet 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Irland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Nederland		×				
Österreich			×			
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2735/2000
av den 14 december 2000
om fastställande av exportbidragen för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 31.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna i den internationella handeln på de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna på dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag inom ramen av avtal enligt artikel 300 i Anslutningsakten.
- (2) I förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs att då exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning, exporterade i naturligt tillstånd, slås fast skall hänsyn tas till följande:
- Den befintliga situationen och den framtida utvecklingen med avseende på priser och tillgången på mjölk och mjölkprodukter på gemenskapsmarknaden, och priser på mjölk och mjölkprodukter i den internationella handeln.
 - Kostnader för saluförande och de mest förmånliga transportkostnaderna från gemenskapsmarknader till hamnar och andra utförselorter inom gemenskapen samt kostnader som uppstår vid saluförandet av varorna på marknaden i bestämmelselandet.
 - Målen med den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, nämligen att säkerställa balansen och den naturliga pris- och handelsutvecklingen på denna marknad.
 - Begränsningar av de avtal som upprättats i enlighet med artikel 300 i Anslutningsakten.
 - Behovet att förhindra störningar på gemenskapsmarknaden.
 - Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (3) Artikel 31.5 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställer att när priser inom gemenskapen bestäms skall hänsyn tas till de gällande priser som är mest förmånliga ur

exportsynpunkt och att när priser i den internationella handeln fastställs skall särskild hänsyn tas till

- a) de gällande priserna på marknaderna i tredje länder,
- b) de förmånligaste importpriserna i sådana tredje länder som är bestämmelseländer för import från andra tredje länder,
- c) de producentpriser som noterats i exporterande tredje länder, med hänsyn till eventuella subventioner som beviljas av dessa länder,
- d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.
- (4) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning beroende på produkternas destinationer.
- (5) I artikel 31.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs att förteckningen över produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppen skall fastställas minst en gång var fjärde vecka. Bidragsbeloppet får emellertid förbli på samma nivå i mer än fyra veckor.
- (6) I enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2357/2000 ⁽⁴⁾, skall bidraget som beviljas för mjölkprodukter med tillsats av socker vara lika med summan av två delar. Den ena skall avse kvantiteten mjölkprodukter och skall beräknas genom att basbeloppet multipliceras med den aktuella produktens innehåll av mjölkprodukter. Den andra skall avse kvantiteten tillsatt sackaros och skall beräknas genom att helproduktens sackarosinnehåll multipliceras med basbeloppet för det exportbidrag som gäller dagen för export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽⁵⁾. Den andra delen skall dock endast beräknas om den tillsatta sackarosen är framställd av sockerbetor eller -rör som skördats i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 272, 25.10.2000, s. 15.

⁽⁵⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 896/84 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 222/88 ⁽²⁾, fastställs ytterligare bestämmelser om beviljandet av exportbidrag vid övergången från ett regleringsår till ett annat. De bestämmelserna ger möjlighet att variera exportbidragen enligt produkternas framställningsdag.
- (8) För beräkningen av exportbidraget för bearbetad ost måste det fastställas att då kasein eller kaseinater tillsätts bör den kvantiteten inte beaktas.
- (9) Till följd av att de bestämmelser som anges ovan tillämpas på den nuvarande situationen på marknaden för mjölk och särskilt på noteringar eller priser för mjölkprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden bör exportbidraget vara det som anges i bilagan till denna förordning.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som avses i artikel 31 i förordning (EG) nr 1255/1999 för produkter som exporteras i oförändrat tillstånd skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EGT L 28, 1.2.1988, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 december 2000 om fastställande av exportbidrag för mjölk och mjölkprodukter

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags-belopp
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 91 9000	A02	EUR/kg	0,6840
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9100	A02	EUR/kg	0,6840
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9500	A02	EUR/kg	0,7450
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 11 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 91 19 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 31 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 39 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 99 9000	A02	EUR/100 kg	41,60
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	10,50	0402 99 11 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 19 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 31 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 31 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0402 99 31 9300	A02	EUR/kg	0,2490
0401 30 31 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0402 99 31 9500	A02	EUR/kg	0,4290
0401 30 31 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0402 99 39 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 39 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0403 90 11 9000	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0403 90 13 9200	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0403 90 13 9300	A02	EUR/100 kg	59,40
0401 30 91 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 13 9500	A02	EUR/100 kg	62,50
0401 30 91 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 13 9900	A02	EUR/100 kg	67,30
0401 30 99 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 19 9000	A02	EUR/100 kg	67,80
0401 30 99 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 33 9400	A02	EUR/kg	0,5940
0402 10 11 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 33 9900	A02	EUR/kg	0,6730
0402 10 19 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,327
0402 10 91 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	15,77
0402 10 99 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9310	A02	EUR/100 kg	38,32
0402 21 11 9200	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 59 9340	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0403 90 59 9370	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0403 90 59 9510	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 21 9120	A02	EUR/100 kg	12,80
0402 21 17 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0404 90 21 9160	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0404 90 23 9120	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0404 90 23 9130	A02	EUR/100 kg	59,90
0402 21 19 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 23 9140	A02	EUR/100 kg	63,20
0402 21 91 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 23 9150	A02	EUR/100 kg	68,00
0402 21 91 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 29 9110	A02	EUR/100 kg	68,40
0402 21 91 9350	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 29 9115	A02	EUR/100 kg	69,00
0402 21 91 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 29 9125	A02	EUR/100 kg	69,70
0402 21 99 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 29 9140	A02	EUR/100 kg	76,20
0402 21 99 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 81 9100	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9300	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 83 9110	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9400	A02	EUR/100 kg	74,50	0404 90 83 9130	A02	EUR/kg	0,5990
0402 21 99 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 83 9150	A02	EUR/kg	0,6320
0402 21 99 9600	A02	EUR/100 kg	82,70	0404 90 83 9170	A02	EUR/kg	0,6800
0402 21 99 9700	A02	EUR/100 kg	86,30	0404 90 83 9936	A02	EUR/kg	0,2370
0402 21 99 9900	A02	EUR/100 kg	90,50	0405 10 11 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9200	A02	EUR/kg	0,1500	0405 10 11 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 19 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 19 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 30 9100	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 19 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 30 9300	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 30 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 50 9300	A02	EUR/100 kg	170,00

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0405 10 50 9500	A02	EUR/100 kg	165,85		L03	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	A02	EUR/100 kg	170,00		A24	EUR/100 kg	31,87
0405 10 90 9000	A02	EUR/100 kg	176,22		L04	EUR/100 kg	31,87
0405 20 90 9500	A02	EUR/100 kg	155,49		400	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	A02	EUR/100 kg	161,71		A01	EUR/100 kg	31,87
0405 90 10 9000	A02	EUR/100 kg	216,00	0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	A02	EUR/100 kg	170,00	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	37,68		A24	EUR/100 kg	58,77
	L04	EUR/100 kg	37,68		L04	EUR/100 kg	58,77
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	37,68		A01	EUR/100 kg	58,77
0406 10 20 9290	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9915	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,05		A24	EUR/100 kg	77,56
	L04	EUR/100 kg	35,05		L04	EUR/100 kg	77,56
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	31,70
	A01	EUR/100 kg	35,05		A01	EUR/100 kg	77,56
0406 10 20 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9917	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	15,39		A24	EUR/100 kg	82,41
	L04	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	82,41
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,70
	A01	EUR/100 kg	15,39		A01	EUR/100 kg	82,41
0406 10 20 9610	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,11		A24	EUR/100 kg	92,10
	L04	EUR/100 kg	51,11		L04	EUR/100 kg	92,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	37,60
	A01	EUR/100 kg	51,11		A01	EUR/100 kg	92,10
0406 10 20 9620	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9710	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,83		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	51,83		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	51,83		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	57,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	57,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	57,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	21,28
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,03		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,03		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	85,03		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	70,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	70,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	70,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	A01	EUR/100 kg	21,28
0406 10 20 9830	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	26,28		A24	EUR/100 kg	30,95
	L04	EUR/100 kg	26,28		L04	EUR/100 kg	16,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	26,28		A01	EUR/100 kg	30,95
0406 10 20 9850	L02	EUR/100 kg	—				

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 30 39 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	102,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,50
	A24	EUR/100 kg	21,28		A01	EUR/100 kg	117,54
	L04	EUR/100 kg	11,34		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	21,28		A24	EUR/100 kg	103,92
0406 30 39 9700	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	90,36
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	103,92
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	102,80
0406 30 39 9930	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	89,77
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	102,80
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	93,10
0406 30 39 9950	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 31 9119	L04	EUR/100 kg	81,30
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,00		A01	EUR/100 kg	93,10
	L04	EUR/100 kg	18,67		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	35,00		A24	EUR/100 kg	85,71
0406 30 90 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9119	L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	36,72		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	19,58		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,72		A24	EUR/100 kg	85,71
0406 40 50 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9919	L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	90,00		A01	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	90,00		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	90,00		A24	EUR/100 kg	78,60
0406 40 90 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9951	L04	EUR/100 kg	68,29
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	92,42		A01	EUR/100 kg	78,60
	L04	EUR/100 kg	92,42		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,42		A24	EUR/100 kg	78,66
0406 90 13 9000	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	68,98
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	116,37		A01	EUR/100 kg	78,66
	L04	EUR/100 kg	101,62		L02	EUR/100 kg	33,29
	400	EUR/100 kg	45,30		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	116,37		A24	EUR/100 kg	121,56
0406 90 15 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	46,20
	A24	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	121,56
0406 90 17 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	105,01		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	116,37
0406 90 21 9900	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	101,62	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	45,30	
	A24	EUR/100 kg	117,54	A01	EUR/100 kg	116,37	

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	
0406 90 61 9000	L02	EUR/100 kg	47,01	0406 90 78 9500	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	105,98	
	A24	EUR/100 kg	129,64		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	112,00		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	43,00		A24	EUR/100 kg	104,35	
	A01	EUR/100 kg	129,64		L04	EUR/100 kg	91,91	
0406 90 63 9100	L02	EUR/100 kg	42,83	0406 90 79 9900	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,35	
	A24	EUR/100 kg	128,55		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	111,41		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	48,10		A24	EUR/100 kg	86,27	
	A01	EUR/100 kg	128,55		L04	EUR/100 kg	75,02	
0406 90 63 9900	L02	EUR/100 kg	34,22	0406 90 81 9900	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	86,27	
	A24	EUR/100 kg	124,18		L02	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	107,11		L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,80		A24	EUR/100 kg	108,62	
	A01	EUR/100 kg	124,18		L04	EUR/100 kg	94,85	
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9910	400	EUR/100 kg	35,80	
0406 90 69 9910	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,62	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	33,32	
	A24	EUR/100 kg	124,18		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	107,11		A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	36,80		L04	EUR/100 kg	102,43	
	A01	EUR/100 kg	124,18	400	EUR/100 kg	44,60		
0406 90 73 9900	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9991	A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	106,91		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,28		A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	39,60		L04	EUR/100 kg	102,43	
	A01	EUR/100 kg	106,91		400	EUR/100 kg	30,20	
0406 90 75 9900	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9995	A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	108,07		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,90		A24	EUR/100 kg	108,07	
	400	EUR/100 kg	16,70		L04	EUR/100 kg	93,90	
	A01	EUR/100 kg	108,07		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 76 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	A01	EUR/100 kg	108,07	
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	96,98		0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	84,68		0406 90 86 9200	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	96,98		A24	EUR/100 kg	102,23	
0406 90 76 9400	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	L04	EUR/100 kg	86,17	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,80	
	A24	EUR/100 kg	108,62		A01	EUR/100 kg	102,23	
	L04	EUR/100 kg	94,85		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	108,62		A24	EUR/100 kg	103,32	
0406 90 76 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	87,41	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	22,80	
	A24	EUR/100 kg	102,45		A01	EUR/100 kg	103,32	
	L04	EUR/100 kg	90,24		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	102,45		A24	EUR/100 kg	108,62	
0406 90 78 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	92,87	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	25,80	
	A24	EUR/100 kg	102,26		A01	EUR/100 kg	108,62	
	L04	EUR/100 kg	87,50		L02	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	102,26		A24	EUR/100 kg	117,90	
0406 90 78 9300	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	102,43	
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20	
	A24	EUR/100 kg	105,98		A01	EUR/100 kg	117,90	
	L04	EUR/100 kg	92,78					

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Exportbidrags- belopp
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	45,63
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,19		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,81		A24	EUR/100 kg	104,74
	400	EUR/100 kg	18,60		L04	EUR/100 kg	91,46
	A01	EUR/100 kg	85,19		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9300	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,74
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	94,89		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	80,27		A24	EUR/100 kg	113,19
	400	EUR/100 kg	21,00		L04	EUR/100 kg	99,26
	A01	EUR/100 kg	94,89		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9400	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,19
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,33		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	82,36		A24	EUR/100 kg	114,45
	400	EUR/100 kg	23,00		L04	EUR/100 kg	101,25
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	24,00
0406 90 87 9951	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	114,45
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		A24	EUR/100 kg	103,92
	400	EUR/100 kg	31,80		L04	EUR/100 kg	90,36
	A01	EUR/100 kg	106,68		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9971	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	103,92
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68	0406 90 88 9300	L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,80		A24	EUR/100 kg	83,50
	A01	EUR/100 kg	106,68		L04	EUR/100 kg	70,90
0406 90 87 9972	A24	EUR/100 kg	45,63		400	EUR/100 kg	22,80
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	83,50
	L04	EUR/100 kg	39,68				

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

L02 Schweiz, Liechtenstein.

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Andorra, Gibraltar, Heliga Stolen (f.d. Vatikanstaten), Malta, Turkiet, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Kanada, Cypern, Australien och Nya Zeeland.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

"970 omfattar den export som anges i artikel 36.1 a och 36.1 c och artikel 44.1 a och 44.1 b i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11) samt export som genomförs på grundval av kontrakt med väpnade styrkor som är stationerade på en medlemsstats territorium men under annans fana".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2736/2000**av den 14 december 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1303/2000 om upprättande av en försörjningsbalans och om fastställande av stöd till försörjningen av Kanarieöarna med ägg och fjäderfäkött inom ramen för den ordning som fastställs i artiklarna 2–4 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92 vad gäller stödbeloppen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1303/2000 ⁽³⁾ fastställs stödbeloppen för försörjningen av ögruppen med kött och ägg med ursprung i resten av gemenskapen. Dessa stödbelopp måste fastställas med hänsyn till i synnerhet försörjningskostnaderna med utgångspunkt från världsmarknaden, de villkor som råder till följd av öarnas geografiska läge samt det underlag som tillämpas vid beräkningen av exportpriserna till tredje land av djur eller de berörda produkterna.

- (2) I det rådande marknadsläget inom sektorn för fjäderfäkött medför tillämpningen av dessa bestämmelser och kriterier att stödbeloppen för dessa leveranser måste ändras för att ta hänsyn till deras betydelse för närvarande och för att bevara den del av försörjningen som härrör från gemenskapen.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1303/2000 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 148, 22.6.2000, s. 10.

BILAGA

"BILAGA II

Stödbelopp beviljade för produkter med avsändningsplats på gemenskapsmarknaden

(euro/100 kg)

KN-nummer	Stödbelopp
0207 12 10 9900	20
0207 12 90 9190	20
0207 12 90 9990	20
0207 14 20 9900	5
0207 14 60 9900	5
0207 14 70 9190	5
0207 14 70 9290	5
0408 11 80 9100	55
0408 91 80 9100	37

Märk: KN-numren liksom fotnoterna definieras i förordning (EEG) nr 3846/87."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2737/2000**av den 14 december 2000****om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

**till kommissionens förordning av den 14 december 2000 om fastställande av exportbidragen för spannmål och
för mjöl och krossgryn av vete eller råg**

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	A00	EUR/t	4,00
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	3,75
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	3,50
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	3,25
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	3,00
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	35,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	28,00
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2738/2000
av den 14 december 2000
om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.
- (2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

- (3) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.
- (4) Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.
- (5) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 december 2000 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelseland	Nuvarande 12	Period 1 1	Period 2 2	Period 3 3	Period 4 4	Period 5 5	Period 6 6
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2739/2000**av den 14 december 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom vissa AVS-länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1701/2000⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 8 till och med den 14 december 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1701/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2740/2000**av den 14 december 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2014/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 8 till och med den 14 december 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2014/2000 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2741/2000**av den 14 december 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2317/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2317/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportavgift.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 8 till och med den 14 december 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2317/2000 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 267, 20.10.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2742/2000**av den 14 december 2000****om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1740/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 8 till och med den 14 december 2000 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 1740/2000 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2743/2000**av den 14 december 2000****om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 ⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2097/2000 av den 3 oktober 2000 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige ⁽⁵⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 2097/2000.
- (2) I artikel 8 i förordning (EG) nr 2097/2000 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 8 till och med den 14 december 2000 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2097/2000 är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 33,40 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 249, 4.10.2000, s. 15.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2744/2000**av den 14 december 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bl.a. Indien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 1950/97 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på 36,0 % på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen (nedan kallade den berörda produkten) med ursprung i bl.a. Indien; för vissa särskilt angivna indiska företag gäller dock lägre tullsatser och för vissa nolltullsats. Förordningen har ändrats genom förordning (EG) nr 96/1999 ⁽³⁾. Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90.

B. AKTUELLT FÖRFARANDE

- (2) Kommissionen har mottagit en begäran från den indiska tillverkaren Subham Polymers Ltd (nedan kallad det berörda företaget) om inledande av en översyn – avseende en ny exportör – av förordning (EG) nr 1950/97, enligt artikel 11.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen). Det berörda företaget hävdade att inte var närstående någon av de exporterande tillverkare i Indien som omfattas av de antidumpningsåtgärder som gäller för den berörda produkten. Det gjorde vidare gällande att det inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden (1 april 1994–31 mars 1995) och att det hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen efter den perioden.
- (3) Den produkt som omfattas av den aktuella översynen är samma produkt som den som togs i betraktande i förordning (EG) nr 1950/97.
- (4) Kommissionen granskade den bevisning som lagts fram av det berörda företaget och ansåg att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 11.4 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande

kommittén och efter det att den berörda gemenskapsindustrin givits tillfälle att yttra sig inledde kommissionen genom förordning (EG) nr 621/2000 ⁽⁴⁾ en översyn av förordning (EG) nr 1950/97 med avseende på det berörda företaget, och påbörjade undersökningen.

- (5) Genom förordningen om inledande av översynen upphävde kommissionen också – med avseende på sådan import av den berörda produkten som tillverkats och exporterats till gemenskapen av det berörda företaget – den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1950/97, och anmodade i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen tullmyndigheterna att vidta lämpliga åtgärder för att registrera denna import.
- (6) Kommissionen underrättade officiellt det berörda företaget och företrädare för exportlandet. Dessutom gavs andra direkt berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda. Ingen sådan begäran inkom emellertid till kommissionen.
- (7) Kommissionen sände ett frågeformulär till det berörda företaget och fick inom utsatt tid ett svar på detta.
- (8) Undersökningen om dumpning omfattade perioden 1 januari 1998–31 december 1999 (nedan kallad undersökningsperioden).
- (9) Vid undersökningen tillämpades samma metoder som vid den ursprungliga undersökningen.

C. ÖVERSYNENS OMFATTNING

- (10) Eftersom begäran om översyn inte avsåg en översyn av slutsatserna om skada, begränsades översynen till dumpning.

D. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN**1. Ställning som ny exportör**

- (11) Undersökningen bekräftade att det berörda företaget inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden och att det hade börjat exportera till gemenskapen efter den perioden.

Det berörda företaget kunde dessutom genom ingiven skriftlig bevisning på tillfredsställande vis styrka att det inte hade något samband, vare sig direkt eller indirekt, med någon av de indiska exporterande tillverkare som omfattas av de antidumpningsåtgärder som gäller för den berörda produkten.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 11, 16.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 75, 24.3.2000, s. 45.

I enlighet därmed bekräftas att det berörda företaget bör anses som en ny exportör, i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen, och en individuell dumpningsmarginal bör följaktligen fastställas för det.

2. Dumpning

- (12) Det bör noteras att det berörda företags försäljning till gemenskapen utgjordes av en enda sändning. Det konstaterades att den berörda kvantiteten – en enda containerlast på 15 ton under två års tid – visserligen var tillräckligt stor för att motivera inledandet av en översyn avseende ny exportör men inte för att medge någon tillfredsställande bedömning beträffande dumpning från det berörda företags sida. En enda sändning kan som regel inte anses utgöra en normal exporthandelsverksamhet för en tillverkare av säckar och påsar. Det fastställdes att den genomsnittliga kvantitet som exporterades av de indiska företag som var inblandade i det ursprungliga förfarandet var cirka 575 ton under en ettårsperiod.
- (13) Det berörda företaget kunde hur som helst inte lämna något tillfredsställande svar på frågeformuläret, varken beträffande priserna vid försäljning på hemmamarknaden eller de begärda justeringarna av normalvärdet och exportpriset.
- (14) Med hänsyn till att de uppgifter som tillhandahållits visade att det berörda företaget verkligen var en ny exportör i den mening som avses i grundförordningen, drogs likväl den slutsatsen att den vägda genomsnittliga tullen för de indiska företag som omfattades av den ursprungliga antidumpningsundersökningen, dvs. 10,5 %, skulle vara den lämpligaste antidumpningstullen för det berörda företaget. I förordning (EG) nr 1950/97 används samma upplägg beträffande tre andra indiska företag som inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under den ursprungliga undersökningsperioden men började göra detta efter den perioden.

E. ÄNDRING AV ÅTGÄRDERNA UNDER ÖVERSYN

- (15) På grundval av vad som konstaterats under undersökningen anses det att import till gemenskapen av säckar och påsar som tillverkas och exporteras av Subham Polymers Ltd bör omfattas av en antidumpningstull som motsvarar den vägda genomsnittliga tullsatsen för de indiska företag som omfattades av den ursprungliga antidumpningsundersökningen. Förordning (EG) nr 1950/97 bör därför ändras.

F. RETROAKTIVT UTTAG AV ANTIDUMPNINGSTULLEN

- (16) Eftersom översynen ledde till ett konstaterande av dumpning beträffande Subham Polymers Ltd, bör den för detta företag tillämpliga antidumpningstullen även tas ut retroaktivt från och med den dag då översynen inleddes, på sådan import som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 621/2000.

G. MEDDELANDE AV UPPGIFTER; ÅTGÄRDERNAS VARAKTIGHET

- (17) Det berörda företaget underrättades om de omständigheter och överväganden på grundval av vilka en slutgiltig antidumpningstull avsågs införas på import till gemenskapen av den av det berörda företaget tillverkade berörda produkten. Det motsatte sig det planerade tillvägagångssättet, men lade inte fram några nya argument.
- (18) Översynen har ingen inverkan när det gäller den tidpunkt vid vilken förordning (EG) nr 1950/97 i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen skall upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Följande skall läggas till i avsnittet med rubriken "Indien" i artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 1950/97:

	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
"Subham Polymers Ltd	10,5	8424"

2. Den tull som införs genom den här förordningen skall även tas ut retroaktivt, på sådan import av den berörda produkten som registrerats i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 621/2000.

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2000.

På rådets vägnar

D. GILLOT

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPEISKA FONDEN FÖR FÖRBÄTTRING AV LEVNADS- OCH ARBETSVILLKOR

EUROPEISKA FONDENS FÖR FÖRBÄTTRING AV LEVNADS- OCH ARBETSVILLKOR BESLUT

av den 11 februari 2000

om inrättandet av en kodex för god förvaltningssed

(2000/791/EG)

EUROPEISKA FONDEN FÖR FÖRBÄTTRING AV LEVNADS- OCH ARBETSVILLKOR HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1365/75 av den 26 maj 1975 om bildande av en europeisk fond för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, ändrad genom förordning (EEG) nr 1947/93,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1860/76 av den 29 juni 1976 om anställningsvillkor för personal vid Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor, ändrad genom förordningarna (EEG) nr 680/87, (EEG) nr 1238/80 och (EEG) nr 510/82,

med beaktande av bestämmelserna om öppenhet i Amsterdamfördraget, särskilt artikel 1 i Fördraget om Europeiska unionen och artikel 21 i EG-fördraget,

med beaktande av betänkandet från Europaparlamentets utskott för framställningar om utskottets egen verksamhet 1996–1997 ⁽¹⁾ om att en kodex för god förvaltningssed bör upprättas,

med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 16 juli 1998 om ombudsmannens Årsrapport för 1997 (C4-0270/98) ⁽²⁾,

med beaktande av den undersökning ombudsmannen på eget initiativ inledde för att utröna om det vid de olika gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen fanns någon kodex för god förvaltningssed för tjänstemännen i deras kontakter med allmänheten, och om den i så fall var offentlig,

med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 15 april 1999 om ombudsmannens Årsrapport för 1998 (C4-0138/99),

med beaktande av den uppförandekodex om allmänhetens tillgång till Dublinfondens handlingar som fastställts i styrelsens beslut av den 21 november 1997 ⁽³⁾, och

av följande skäl:

Genom Amsterdamfördraget har begreppet öppenhet förts in i Fördraget om Europeiska unionen. Därigenom fastslås att fördraget markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan den Europeiska unionens folk, där beslut skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.

För att föra förvaltningen närmare medborgarna och se till att dess kvalitet förbättras, bör en kodex med grundläggande principer för tjänstemännens uppförande i kontakterna med allmänheten antas.

En sådan kodex är till nytta både för personalen, eftersom den på ett detaljerat sätt fastlägger de regler som bör följas vid kontakter med allmänheten, och för medborgarna, eftersom de kan få information om vilket bemötande de har rätt att förvänta sig vid kontakter med gemenskapens förvaltningar.

Kodexen kan bli verkningsfull endast om medborgarna har tillgång till den som offentlig handling och den följaktligen publiceras i form av ett beslut, i likhet med ovan nämnda beslut om allmänhetens tillgång till Dublinfondens dokument.

⁽¹⁾ A4-0190/97.

⁽²⁾ EGT C 292, 21.9.1998, s. 168.

⁽³⁾ EGT L 296, 17.11.1999, s. 25.

I Europaparlamentets resolutioner C4-0270/98 och C4-0138/99 välkomnades förslaget om en kodex för god förvaltningssed för EU:s institutioner och organ och parlamentet betonade vikten av att dessa regler utarbetades så snart som möjligt.

Europaparlamentet betonade också hur viktigt det är att kodexen är exakt likadan för alla EU-institutioner och EU-organ, att alla EU-medborgare har tillgång till den och att den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

En kodex för god förvaltningssed som personalen skall följa i sina kontakter med allmänheten bör därför upprättas och offentliggöras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

Anställda vid Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor skall i sina kontakter med allmänheten följa de principer som fastställs i detta beslut och som utgör kodexen för god förvaltningssed, nedan kallad förvaltningskodexen.

Artikel 2

Tillämpning: personer

1. Denna förvaltningskodex skall gälla anställda som omfattas av tjänsteföreskrifterna i deras kontakter med allmänheten.
2. Dublinfonden skall vidta de åtgärder som behövs för att se till att bestämmelserna i förvaltningskodexen även gäller andra personer som arbetar för Dublinfonden, såsom personer som anställts privat, experter som lånats ut från nationella civila myndigheter och praktikanter.
3. Med allmänheten avses alla fysiska och juridiska personer, oavsett om de är bosatta eller har sitt officiella säte i en medlemsstat eller inte.

Artikel 3

Tillämpning: sakområde

1. Denna förvaltningskodex innehåller allmänna principer för god förvaltningssed som skall gälla för alla kontakter som Dublinfondens anställda har med allmänheten, såvida de inte omfattas av särskilda föreskrifter.
2. Principerna i förvaltningskodexen gäller inte för kontakterna mellan Dublinfonden och dess anställda. De relationerna regleras av tjänsteföreskrifterna.

Artikel 4

Lagenlighet

En anställd skall handla i enlighet med lagen och tillämpa de regler och förfaranden som fastställs i gemenskapslagstiftningen. Den anställda skall särskilt se till att beslut som gäller enskildas rättigheter eller intressen har rättslig grund och att beslutens innehåll är i överensstämmelse med lagen.

Artikel 5

Icke-diskriminering

1. Då den anställda hanterar förfrågningar från allmänheten eller fattar beslut skall han eller hon se till att principen om lika behandling efterlevs. Personer skall behandlas på ett likvärdigt sätt i förhållande till liknande frågor.
2. Om behandlingen inte är likvärdig skall den anställda kunna motivera skillnaden med objektiva och relevanta faktorer som föreligger i det enskilda fallet.
3. Den anställda skall särskilt undvika varje slags omotiverad åtskillnad av personer baserad på nationalitet, kön, ras, etniskt ursprung, religion, tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 6

Proportionalitet

1. Då den anställda fattar beslut skall han eller hon se till att de åtgärder som vidtas står i proportion till ändamålet. Den anställda skall särskilt undvika att begränsa medborgarnas rättigheter eller att ta ut avgifter om dessa begränsningar eller avgifter inte står i rimlig proportion till åtgärdernas syfte.
2. Då den anställda fattar beslut skall han eller hon försöka finna en medelväg för att såväl de enskilda personernas som allmänhetens intressen skall tillgodoses.

Artikel 7

Maktmissbruk

Maktbefogenheterna skall utövas endast för de syften de är avsedda för enligt gällande bestämmelser. Den anställda skall särskilt undvika att utnyttja sina befogenheter för syften som inte har någon grund i lag eller som inte motiveras av det allmännas bästa.

Artikel 8

Opartiskhet och obundenhet

1. Den anställda skall vara opartisk och obunden. Den anställda skall avstå från godtyckliga handlingar som kan vara till men för allmänheten och även avstå från att gynna någon enskild person, oavsett vilka anledningar som kan åberopas.
2. Den anställda skall inte styras av något inflytande utifrån, inbegripet politiskt inflytande, och inte heller av personliga intressen.

3. Den anställda skall avstå från att ta del i beslutsfattande som rör hans eller hennes egna intressen eller hans eller hennes familjs, släktingars, vänner och bekantskapers intressen.

Artikel 9

Objektivitet

Då den anställda fattar beslut skall han eller hon ta hänsyn till relevanta faktorer och väga in dem i beslutet, samtidigt som alla irrelevanta synpunkter lämnas därhän.

Artikel 10

Berättigade förväntningar och konsekvent agerande

1. Den anställda skall vara konsekvent såväl i sin egen myndighetsutövning som i Dublinfondens förvaltningsarbete. Den anställda skall följa Dublinfondens normala förvaltningsrutiner såvida det inte finns legitima skäl att avvika från praxis i ett enskilt fall.

2. Den anställda skall ta hänsyn till de rättmätiga och skäliga förväntningar allmänheten har mot bakgrund av hur Dublinfonden agerat tidigare.

Artikel 11

Rättvisa

Den anställda skall agera rättvist och skäligt.

Artikel 12

Artighet

1. Den anställda skall vara serviceinriktad, korrekt, artig och lättillgänglig i sina kontakter med allmänheten. Då den anställda besvarar skrivelser, telefonsamtal eller e-post skall han eller hon försöka att vara så hjälpsam som möjligt och att besvara de ställda frågorna.

2. Om den anställda inte är ansvarig för ärendet skall han eller hon hänvisa medborgaren till den anställda som är ansvarig.

3. Om ett fel begås och får negativa konsekvenser för en privatpersons rättigheter eller intressen skall den anställda be om ursäkt för detta.

Artikel 13

Skrivelser besvarade på medborgarens språk

Den anställda skall se till att alla unionsmedborgare eller andra privatpersoner som skriver till Dublinfonden på ett av fördragsspråken får svar på samma språk.

Artikel 14

Bekräftelse på mottagandet och uppgift om den ansvarige tjänstemannens namn

1. Varje skrivelse eller klagomål som inkommer till Dublinfonden skall inom två veckor besvaras med en bekräftelse på

mottagandet, utom i de fall ett mer innehållsrikt svar kan skickas inom denna tidsperiod.

2. I svaret eller bekräftelsen skall namn på och telefonnummer till den anställda som är ansvarig anges tillsammans med namnet på den avdelning där han eller hon arbetar.

3. Varken bekräftelse på mottagandet eller svar behöver skickas då skrivelser eller klagomål betraktas som otillbörliga på grund av att de skickats i ett orimligt stort antal eller på grund av att de är upprepande eller meningslösa till sin karaktär.

Artikel 15

Skyldighet att vidarebefordra till ansvarig avdelning

1. Om en skrivelse eller ett klagomål till Dublinfonden har adresserats eller framförts till en avdelning utan ansvar i ärendet, skall de mottagande avdelningarna se till att handlingarna i ärendet utan dröjsmål sänds vidare till den ansvariga avdelningen inom Dublinfonden.

2. Den avdelning som först tog emot skrivelsen eller klagomålet skall meddela upphovsmannen att handlingarna skickats vidare och uppge namn och telefonnummer på den anställda man vidarebefordrat handlingarna till.

Artikel 16

Rätt att höras och yttra sig

1. Då ett ärende berör enskilda personers rättigheter eller intressen skall den anställda se till att rätten till försvar respekteras i alla skeden av beslutsprocessen.

2. Då ett beslut skall fattas som rör enskildas intressen, skall alla berörda ha rätt att ge skriftliga kommentarer, och i förekommande fall även muntligen få lägga fram sina synpunkter innan beslutet fattas.

Artikel 17

Beslut i rimlig tid

1. Den anställda skall se till att ett beslut om varje begäran eller klagomål till Dublinfonden fattas inom en rimlig tidsperiod, så kort som möjligt och under inga omständigheter längre än två månader räknat från mottagningsdatum. Samma regel skall gälla för besvarande av skrivelser från allmänheten.

2. Om en begäran eller ett klagomål till Dublinfonden på grund av ärendets svårighetsgrad inte kan besvaras med ett beslut inom ovan nämnda tidsperiod, skall den anställda så snart som möjligt informera upphovsmannen. Ett definitivt beslut skall därefter delges upphovsmannen så fort det går.

Artikel 18

Skyldighet att motivera beslut

1. Då Dublinfonden fattar ett beslut som kan få negativa konsekvenser för en privatpersons rättigheter eller intressen skall den anställde ange vilka relevanta fakta och vilken rättslig grund som beslutet baserar sig på.
2. Den anställde skall undvika att fatta beslut på kortsiktiga eller lösa grunder eller att fatta beslut som inte är tillräckligt individuellt utformade.
3. Om ett mycket stort antal enskilda berörs av ett beslut och det därför inte är möjligt att i detalj meddela grunderna för beslutet får standardsvar skickas, men den anställde skall då se till att den som så önskar får ett individuellt utformat beslut.

Artikel 19

Information om möjligheterna att överklaga

1. Då Dublinfonden fattar ett beslut som kan få negativa konsekvenser för en privatpersons rättigheter eller intressen skall beslutet innehålla information om vilka möjligheter det finns att överklaga beslutet. Informationen skall ange hur man går till väga för att överklaga, till vem man skall rikta sitt överklagande och vilka tidsfrister som gäller.
2. Besluten skall särskilt hänvisa till de möjligheter att väcka talan i domstolen och att klaga hos ombudsmannen som avses i artiklarna 230 och 195 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 20

Kungörelse av beslutet

1. Den anställde skall se till att beslut som berör enskildas rättigheter eller intressen direkt delges de berörda personerna.
2. Den anställde skall avstå från att meddela beslutet till andra källor så länge de direkt berörda personerna inte informerats.

Artikel 21

Skydd av personuppgifter

1. En anställd som hanterar personliga uppgifter om en medborgare skall följa de principer som fastställts i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.
2. Den anställde skall särskilt undvika att behandla personuppgifter i orättmätiga syften eller att sända uppgifterna vidare till obehöriga personer.

Artikel 22

Begäran om information

1. En anställd som är ansvarig för ett ärende skall ge allmänheten den information som efterfrågas. Den anställde skall eftersträva att informationen är klar och begriplig.
2. Om en muntlig begäran om information är alltför komplicerad eller alltför omfattande för att kunna besvaras direkt, skall den anställde råda den berörda personen att formulera sin begäran skriftligt.
3. Om en tjänsteman på grund av sin tystnadsplikt inte kan lämna ut de upplysningar som efterfrågas, skall han eller hon i enlighet med artikel 18 i denna förvaltningskodex delge den berörda personen grunderna för att informationen inte kan lämnas.
4. Då en anställd ombeds att ge upplysningar om ett ämne utanför sitt ansvarsområde, skall han eller hon hänvisa den frågande till den ansvarige och uppge dennes namn och telefonnummer. Då en anställd ombeds att ge upplysningar om en annan gemenskapsinstitution eller ett annat gemenskapsorgan skall den anställde hänvisa den frågande till berörd institution eller berört organ.
5. Då så är lämpligt och beroende på vad som efterfrågas skall den anställde hänvisa den informationssökande personen till den avdelning inom Dublinfonden som är ansvarig för att ge information till allmänheten.

Artikel 23

Allmänhetens tillgång till handlingar

1. Då en person begär att få tillgång till Dublinfondens handlingar skall den anställde bevilja detta i enlighet med Dublinfondens beslut om allmänhetens tillgång till Dublinfondens handlingar ⁽¹⁾.
2. Om en muntlig begäran om tillgång till handlingar inte kan uppfyllas, skall den anställde råda den berörda personen att formulera sin begäran skriftligt.

Artikel 24

Diarieföring

Dublinfondens avdelningar skall på ett korrekt sätt diarieföra in- och utgående post, inkommande handlingar och vidtagna åtgärder.

Artikel 25

Allmänhetens tillgång till förvaltningskodexen

1. Dublinfonden skall vidta de åtgärder som behövs för att denna förvaltningskodex skall komma till allmänhetens kännedom.
2. Dublinfonden skall erbjuda var och en som så önskar en kopia av denna förvaltningskodex.

⁽¹⁾ EGT L 296, 17.11.1999, s. 25.

*Artikel 26***Rätt att klaga hos EU-ombudsmannen**

Om en anställd inte följer principerna i denna förvaltningskodex har var och en rätt att klaga hos EU-ombudsmannen i enlighet med artikel 195 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och i enlighet med ombudsmannens stadga ⁽¹⁾.

*Artikel 27***Översyn**

Detta beslut skall ses över då det varit i kraft i två år. Under 2002 skall Dublinfondens direktör lämna en rapport till styrelsen om detta besluts genomförande för perioden 12

februari 2000 till 11 februari 2002 som en förberedelse till översynen.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den 12 februari 2000. Det skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 11 februari 2000.

För presidiet

Marc BOISNEL

Vice ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom av den 9 mars 1994, om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning (EGT L 113, 4.5.1994, s. 15).